CONSTITVTIONES IN SYNODIS DIOECESANIS

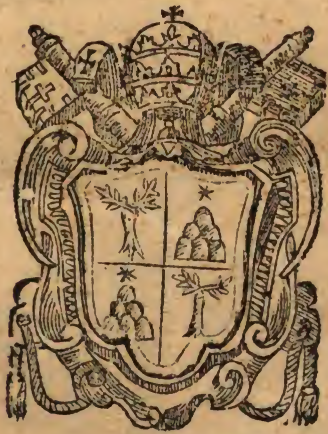
Ab Eminentiſs. & Reuerendiſs. Domino

DOMINO ASCANIO

S.R.E. CARDINALI PHILAMARINO

Archiepiſcopo Neapolitano celebratis,

Ab anno 1642. vſque ad annum 1662. & nuper in vnum ſe collecta edita. & publicata.

Romæ, Ex Typographia Reuer. Cam. Apoſtolicæ M. DC. LXII.

In Synodo Diœcesana habita Neapol. die decimanona mensis Augusti Anno 1642.

Primum Decretum.

APocæ directæ Bancis continentes quantitatem ducatorum viginti, vel infra, habeant executionem paratam contra personas Ecclesiasticas, iuxta Constitutionem Synodalem alias editam, sed pro alijs Apocis prædictam quantitatem excedentibus procedatur ordinariè, prout de iure, taliter prædictam Constitutionem innouantes, & moderantes.

Secundum Decretum.

LAici, qui septimum ætatis annum excedunt habitum Religiosorum, cuiuscunque Ordinis non deferant, nec etiam prætextu deuotionis, vel voti sub pœna amissionis illius, alijsque nostro arbitrio.

Tertium Decretum.

PArochi sub pœna suspensionis à diuinis caueant assistere, matrimonijs Domi contrahendis absque nostra expressa licentia, seu nuptijs benedicere sponsis sub baldachino existentibus.

Quartum Decretum.

MOniales spiritualem cognationem contrahere non audeãt, nec mandatum procurationis ad tenendum aliquem in Baptismate, vel sacra Confirmatione faciant, alioquin ipso facto excommunicationem incurrant, & Parochus huiusmodi mandatum procurationis admittens, ducatorũ centum pęna mulctetur.

Quintum Decretum.

NEmo præsumat absque nostra expressa licentia defunctorum Cadauera quadrigis vehere ad Ecclesias sub pęna excommunicationis, eaque de facto delata Ecclesiarum Præfecti, etiam exempti non suscipiant, nec sepelliant nobis inconsultis sub pęna Interdicti Ecclesiæ: Nec funeralia peragantur absque interuentu proprij Parochi (præterquam eo casu, quo accedit capitulum nostræ Metropolitanæ Ecclesiæ) Presbyteri verò, qui ea peregerint absque illo pęnam ducatorum centum incurrant.

Sextum Decretum.

HEbdomadarij, vel Confratres Clerici cuiuscunque Ecclesiæ Nobis subiectæ alios in sui locum substituere non valeant, nisi ex dispensatione Apostolica sub pęna suspensionis à diuinis, & quamuis alij pro eis de facto assistant tanquam absentes de di-

ſtributionibus non participent. Cellararij verò pro adiunctis in funeralibus non admittant, niſi Clericos in ſacris, vel ſaltem in minoribus notoriè conſtitutos ſub pęna ſuſpenſionis à diuinis per menſem, & ducatorum decem.

Septimum Decretum.

CEllararij Eccleſiarum, & Collegiorum quorumcunque per Annum tantum exerceant tale munus, niſi pro minori tempore perdurare ſit conſuetum, quo peracto confirmari non poſſint in eodem Officio, niſi noſtra ſpeciali licentia præcedente, & tunc omnium conſenſus in eis confirmandis requiratur; alioquin confirmatus acceptans pęnam ducatorum quinquaginta perſoluat, & confirmantes ducatorum centum pęna mulctentur.

Octauum Decretum.

LVdum litterarium publicè exercere, ſeu nouiter aperire cuicumque prohibemus, niſi prius fidei profeſſionem legitimè emiſerit, & Quadrageſimum ætatis annum attigerit ſub pęna ducatorum viginti quinque alijſque noſtro arbitrio reſeruatis, niſi aliud quoad ætatem nobis videbitur expedire.

Nonum Decretum.

CVm exercentibus hoſpitia venalia, qui mulieres apud ſe retentas hoſpitibus proſtituunt; ac Sponſis, qui ante Matrimonium legitimè contractum ad ſponſas accedunt illas, carnaliter cognoſcendi cauſa, vel eas de facto taliter cognoſcunt, vigore Synodalium conſtitutionum alias annexa, ſit excommunicatio, & abſolutionis reſeruatio; idque compertum ſit magis conſcientiæ laqueum inijcere, quam medelam afferre: idcircò cenſuram à talibus caſibus adimentes præfatos paterno affectu monemus, vt à prædictis omninò caueant, ne iram Dei in ſe prouocent. Veruntamen, qui in prædictis (quod Deus auertat) inciderit præuia integrali confeſſione à quacumque Confeſſario per Nos approbato, vel approbando abſolui poſſe ſtatuimus taliter prædictam conſtitutionem immutantes.

Decimum Decretum.

COncubinarij, qui ex alia conſtitutione Synodali abſolui non poterant, niſi per quadrimeſtre à concubinis ſeparati extiterint, ne dum quoad thorum, ſed etiam quoad habitationẽ, & locum, eorum animarum celeri ſaluti cõſulentes, ſi ſic ſeparati permanſerint per duos menſes abſolui poſſe declaramus; eandem Conſtitutionem quoad reliqua in ſuo robore relinquentes.

Va-

Vndecimum Decretum.

IVs nuncupatum Pastor bonus Archiepiscopo Neapolitano singulis Annis in Dominica prima Maij debitum, cum Synodatici, seù Cathedratici naturam habeat, eiusque loco substitutũ videatur iuxta antiquam, & immemorabilem consuetudinem à Parochis Ciuitatis, & Diœcesis; necnon à Sacerdotibus, quibus onus celebrationis Missarum incumbit, & per se ipsos dictum onus persoluũt, alijsque Sacerdotibus, qui cum Ecclesiæ, vel Cappellæ alicuius seruitio adscripti sunt in officio Cappellani ordinarij, vel extraordinarij missas cum stipendio celebrant; iuxta dictam antiquam consuetudinem Dominica prima Maij prædicta, quæ olim synodus Sancti Ianuarij nuncupabatur à prædictis omnibus sub pœna dupli, & in subsidium suspensionis ab officio persolui mandamus: exceptis ijs, qui à Sede Apostolica, vel à nostris Prædecessoribus à dicto onere hactenus exempti reperiuntur. Dictum autẽ Ius in futurum locari, vel cõduci, vel tempore concessæ licentiæ celebrandi à quoquam exigi posse districtè prohibemus. Salua prouisione facienda quoad eos, qui Ecclesias beneficiales in titulum obtinent, qui de Iure dictum Cathedraticum, seù synodaticum soluere tenentur.

Ascanius Cardinalis Philamarinus Archiep. Neap.

Et statim rogauit Synodum, dicens. Placent ne vobis Admod. RR. DD. Canonici, & Capitulum, Abbates, Rectores, Parochi, & tota synodus dicta decreta. Responderunt. Placent.

Deinde prædictus Dominus Promotor accessit ad Eminentissimum Dominum, & institit pro deputatione testium synodalium dicens. Eminentissime, ac Reuerendissime Pater, & Domine. Vetus est consuetudo sacrosanctis Canonum decretis introducta, vt in synodis Diœcesanis viri aliquot vita, & moribus graues, ac probati diligantur, qui testes synodales nuncupantur. Propterea ego Marcellus Angrisanus Canonicus Promotor præsentis synodi humiliter insto apud Amplitudinem Vestram Eminentissimam pro ipsorum Deputatione. Et Præfatus Eminentissimus dixit iam deputauimus, ad quem statim accessit prædictus Dominus Secretarius, & ex eius manibus accepit quandam schedulam sigillatam, & clausam, & subitò ascendit pulpitum prædictum, & pronunciauit, vt infra. Ascanius Miseratione Diuina Tituli Sãctæ Mariæ in Ara Cœli S. R. E. Presbyter Cardinalis Philamari-

nus

nus Archiepiſcopus Neapolitanus in hac synodo Præſidés.Quoniam sacri Canones mandant, vt in synodis aliqui viri ſpectatæ vitæ deligantur, qui nuncupantur teſtes synodales, quorum munus eſt, an aliquid in Ciuitate, & Diœceſi corrigendum, & emendandum ſit inueſtigare, & cognitum ad Nos, noſtrumque Generalem Vicarium referre, vt opportunè prouideri poſſit. Propterea huic officio proponimus eos, quos in hac ſchedula adnotauimus quorum nomina, vt maiori diligentia, & libertate huic muneri vacare poſſint minimè diuulgenda eſſe cenſuimus. In dicta autem ſchedula fuerunt reperti adnotati infraſcripti v3.

Mox prædictus Dominus Promotor acceſſit ad præfatū Eminentiſſimum Dominum, & inſtitit pro vocatione Cleri, dicens. Eminentiſſime, ac Reuerendiſſime Pater, & Domine Sancitum eſt in Concilijs Generalibus, & præcipuè in Concilio Tridentino, vt omnes Eccleſiæ viri, qui de Iure, vel conſuetudine Synodo Diœceſanæ, quæ quotannis celebrabitur, etiam ſi exempti ſint intereſſe debeant; & ſi negligentes fuerint pœnas à sacris Canonibus præſcriptas, incurrant: Cumque multi non adſint, nec iuſti impedimenti excuſationem, aut nūcium miſerint. Propterea ego Marcellus Angriſanus Canonicus Synodi Promotor inſto eos vocari, & abſentes notari, ac contra ipſos procedi ad pęnas iuxta formam dictorum Canonum. Et Præfatus Eminentiſſimus Dominus dixit. Ita fieri decernimus, & mandamus. Et ſtatim prædictus Dominus Secretarius ex pulpito alta voce dixit: Mox vocabuntur, qui huic synodo intereſſe debent, Nominati capite aperto ſtantes reſpondeant. Adſum, & ante Eminentiſſimum Dominum Cardinalem Archiepiſcopum accedant, reuerentiam exhibeant, & recedant in partem, ab Eccleſia tamen non diſcedant quouſq; synodus abſoluta non fuerit, &c. Tunc ego infraſcriptus Notarius synodi ex liſta, quam habebam in manibus (infra deſcribenda) vocari feci per Curſorem Clericum Ioannem Baptiſtam Arena omnes Abbates, Rectores, Parochos, Sacriſtas, Presbyteros, Diaconos, Subdiaconos, & Clericos, ac beneficiatos Eccleſiarum, & Cappellarum huius Ciuitatis, & Diœceſis, & præſentes reſponderunt. Adſum: reuerentiam præſtiterunt Eminentiſſimo Domino Cardinali Archiepiſcopo prædicto, & ſeceſſerunt verſus altare maius, & iterum reuerſi ſunt ad locum ſuum, &c. & Abſentes notaui, & per Reu. Fiſcum fuerunt accuſatæ contumaciæ, &c. Finita verò vocatione dicti Cleri Præfatus Eminentiſſimus Dominus mandauit dicto Domino Secretario, vt ex ſuggeſtu legeret no-

nomine suo monitionem positam in Pontificali, quæ incipit. Fratres,&c.quam ascēdens pulpitum prædictum alta voce legit,qua finita, dictus Dominus Promotor accessit ad Eminentissimum Dominum,& dixit Eminentissime, ac Reuerendissime Pater, & Domine. Cum videam omnia, quæ ad Synodi celebrationem ex præscripto sacrorum Canonum, & præcipuè sacri Concilij Tridentini requiruntur,in præsenti Synodo esse confecta,ego Marcellus Angrisanus huius Synodi Promotor insto si Eminentiæ Suæ ita placuerit,vt eadem Synodus terminetur, & Clerus omnis ad suas Ecclesias dimittatur.Et Præfatus Eminentissimus dixit. Finis in præsenti Synodo imponatur. Et statim prædictus Dominus Secretarius ex pulpito dixit. Ad laudem Omnipotentis Dei, Beatissimæque semper Virginis Mariæ,Sanctorū Ianuarij, Agnelli,& aliorum Patronorum nostrorum honorem, decernimus Synodum completam,& propterea cuique eundum esse ad proprias Ecclesias. Curatè cum redieritis, vt populus omnis vos ab hac Synodo non mediocrem fructum reportasse intelligat,&c. mox dictus Dominus Promotor erigens se,dixit alta voce. Ego Marcellus Angrisanus V.I.D.Canonicus Neapolitanus huius Synodi Promotor insto,& rogo Notarium,& Actuarium pręsentis Synodi; vt de singulis in hac Synodo gestis,& peractis,Vnum,vel plura conficiat Instrumentum, vel Instrumenta. Et ego infrascriptus Notarius respondi conficiam libenter,&c. Tādem Præfatus Eminentissimus Dominus benedixit Synodo more solito dicens, sit nomen Domini benedictum,&c. & fuit dimissa Synodus, dicente Domino Canonico Andręa Lecteresio primo Diacono,alta voce. Procedite in pace,&c.& omnes abierunt,&c.

In Synodo Diœcesana habita Neapol. die Octaua mensis Maij Anno 1644.

De Sacramento Matrimonij.

Primum Decretum.

NOn desunt,qui matrimonia de facto clandestina sine legitimis denunciationibus,non seruata forma sac. Conc. Trid. contrahunt,& quod peius est etiam Parochis violenter adductis, quibus, & si alias Constitutionibus Synodalibus nostrorum prædecessorum fuerit iam prouisum; nihilominus, quia hæc in dies

acci-

accidere videmus. Volentes Nos quãtum possumus talibus abusibus prouidere, illisque obuiare, inhibemus sub pęna excommunicationis latæ sententiæ quoad contrahentes talia matrimonia de facto absque legitimis denunciationibus; Parochis verò, vel alijs Sacerdotibus de licentia Parochorum talibus matrimonijs assistentibus præscribimus pęnam ducatorũ centum præter alias pęnas nostro arbitrio reseruatas.

Secundum Decretum.

NOn videtur conforme dispositioni Sac.Conc.Trid. qua cauetur Matrimonia debere contrahi in faciem Ecclesiæ, vt contrahantur domi, quemadmodum in nostra Ciuitate, & Diœcesi inoleuit frequens abusus, ab omnibus personis, nulla habita exceptione personarum domi contrahi; ideò ad tollendos præfatos abusus prohibemus Parochis, vel alijs Sacerdotibus, à quibus debet assisti matrimonijs contrahendis sub pęna ducatorum centum, alijsque nostro arbitrio reseruatis, ne vllo modo assistãt matrimonijs domi contrahendis absq; nostra licentia in scriptis obtenta.

Tertium Decretum.

CVm ex dispositione Sacri Conc.Trid. Nuptiæ debeant benedici, & ab aliquibus prætendatur sub prætextu consuetudinis etiam si alter ex coniugibus alias in primo matrimonio contracto receperit benedictionem, cum alio coniuge recipere de nouo posse imò, & nonnulli benedictionem in secundo matrimonio, etiam sub baldachino, seù pallio recipiunt: Nos ad tollendos præfatos abusus etiam ex prætensa consuetudine mandamus Parochis, vel alijs Sacerdotibus sub pęna suspensionis à diuinis ipso facto incurrenda, ne vllo modo audeant similes benedictiones dare, quando alter ex coniugibus in alio matrimonio contracto receperit benedictionem, nunquam verò sub pallio, seu baldachino sub pęna suspensionis à diuinis.

Quartum Decretum.

MVltoties dubitari contingit, in qua Parochia fieri debeant denunciationes matrimoniorum contrahendorum tam viri, quàm mulieris, cumque in nostra Ciuitate numerosa animarum facilè eueniat, quod cum quampluries matrimonia absque denunciationibus; & cum impedimentis dirimentibus malè contrahantur ex mutatione, & variatione habitationum, proptereaq; non possit haberi cognitio personarum diuersarum. Vt præfatis abusibus occurramus; mandamus Parochis sub pęna ducatorum

quin-

quinquaginta, alijſque pœnis noſtro arbitrio, vt non niſi elapſis quatuor menſibus à die habitationis in propria Parochia non faciant publicationes, ſed hæ fieri debeant in Parochia, à qua diſceſſerint, vnica verò tantum fiat in Parochia, in qua degunt coniuges.

De Sacramento Pœnitentiæ.

Primum Decretum.

SAcramentum Pœnitentiæ à quibuſdam ſub prætextu infirmitatis, vel alterius indiſpoſitionis in domibus adhiberi ſolet, præſertim mulieribus. Quoniam autem cum ingenti noſtrorum peccatorum dolore fieri debet, adhoc vt decenter, ſicuti par eſt, fiat; mandamus, vt in Eccleſijs tantum adminiſtretur, præterquã in caſibus neceſſitatis ſub pæna quoad Sacerdotes ſeculares, & Regulares inhabilitatis ipſo facto ad alias audiendas confeſſiones in futurum. Quo verò ad proprios Parochos ſuſpenſionis à diuinis ipſo facto incurrenda, neuè vllus poſthac audeat audire confeſſiones tàm virorum, quàm mulierum in domo abſque noſtra licentia in ſcriptis obtenta; exceptis Sacerdotibus, qui tenentur celebrare, vel alia Sacramenta miniſtrare, & ex cauſa integræ confeſſionis illorum tantum poſſit audiri confeſſio, quando aliàs in Eccleſia commodè fieri nequeat.

Secundum Decretum.

ETſi aliàs à nobis quamplures facultates impertitæ fuerint tã Sacerdotibus ſecularibus, quàm Regularibus abſoluendi à cenſuris, & caſibus Nobis reſeruatis ad certum tempus nondum elapſum, vel ad noſtrum beneplacitum, quibus videntur identidẽ fuiſſe abuſos; ideò illas omnes reuocamus, itaut in futurum nullus ex præfatis Sacerdotibus tàm ſecularibus, quàm Regularibus illa poſſit vti. Non tamen intendimus per hanc noſtram reuocationem comprehendi Pænitentiarios in noſtra Metropolitana ad noſtrum beneplacitum deputatos, nec Parochos, quibus fuit conceſſa facultas ad certos caſus, nec alios Confeſſarios in illis tribus caſibus, prout in pagella.

Tertium Decretum.

CVM aliàs decretis Synodalibus noſtrorum Prædeceſſorum fuerit declaratum, concubinariorum caſum eſſe reſeruatũ; declaramus præfatam reſeruationem debere intra bimeſtre, & nõ niſi facta ſeparatione quoad thorum, & cohabitationem, vel matrimonio contracto inter eoſdem concubinarios, quo caſu poſſe abſolui à quibuſcumque Confeſſarijs, ac etiam elapſo bimeſtri à

B die

die separationis quoad thorum, & cohabitationem; nisi tamen fuerint declarati excommunicati in foro exteriori, & tantum nisi habita licentia à nostro Vicario Generali.

De Vita, & Honestate Clericorum.

Decretum Primum.

EXperientia docet, quod hisce temporibus homines potiùs pœnis grauioribus à delictis committendis arcentur, quàm monitionibus, & alioquin illis obstari nequeat. Vnde etsi Constitutione Synodali nostrorum Prædecessorum fuerit decretum Sacerdotibus, qui duas, vel plures missas eadem die celebrauerint, præterquam in casibus à iure permissis, pœnam carcerũ incurrere. Nos volentes delicta ita grauia maioribus pœnis coercere, decreuimus præfatos Sacerdotes incurrere pœnam triremium ad septennium, ita ampliando constitutiones nostrorum Prædecessorum.

Secundum decretum.

CVM ex delatione armorum, præsertim prohibitorum, quãplura delicta in nostra Ciuitate, & Diœcesi oriri prospeximus; Nos volentes præfatis delictis quantum possumus obuiare, prohibemus Sacerdotibus, alijsque Clericis, & personis Ecclesiasticis sub pœna triremium ad septennium delationem archibusciorum paruorum ignobilibus; nobilibus autem relegationis per idem tempus. Quò verò ad retentionem talium armorum sub pœna ducatorum centum quinquaginta in proprijs domibus, & ita reformandas Constitutiones nostrorum Prædecessorum, seù ampliandas respectiuè statuimus.

Tertium decretum.

QVoniam decreto sacrorum Rituum prohibetur Sacerdotibus celebrare cum annulis aureis in digitis, ad hoc vt præfatum decretum executioni demandetur, prohibemus sub pœna ducatorum sex pro qualibet vice contrauenientibus prędicto decreto, ac etiam Sacristis permittentibus Sacerdotes celebrare cũ annulis aureis in digitis; exceptis tamen habentibus vsum Mitræ, & Baculi, vel aliàs ex priuilegio Apostolico.

Quartum decretum.

DEcet vestes benedictas, & sacras non ad alium vsum destinari nisi pro Missæ sacrificio, præsertim albam stolam, manipulum, quibus Sacerdotes vtuntur ad Missæ sacrificium; ideò prohibemus Sacerdotibus, alijsque personis Ecclesiasticis, ne illas accomodent personis sæcularibus sub pœna ducatorum centum,

alijsq.

alijsq.nostro arbitrio reseruatis, ad vsum prophanum pro repræsentationibus, vel choreis; vtentes verò cuiusuis conditionis existant ad præfatum vsum, sententiam excommunicationis ipso facto incurrere decernimus.

Quintum decretum.

INdecens valdè est, si Sacerdotes, vel in sacris constituti, qui diuino muneri sunt consecrati, personis secularibus obsequium præstent in functionibus Ecclesiasticis, ideo cùm ad nostram notitiam peruenerit, quòd aliqui ipsorum suæ dignitatis obliti, induti tunica, dalmatica, vel pluuiali in vesperis, vel Missis solemnibus incensent, seù thurificent Magistros, vel Gubernatores locorum, seù Ecclesiarum seculares; prohibemus igitur sub pœna suspensionis à diuinis ipso facto incurrenda, ne in futurum id præstetur, sed talis thurificatio fiat ab Accolitis, seù Clericis.

De Sepulturis.

Primum decretum.

LIcèt aliàs in libello funeralium decreuerimus funeralia intelligi debere duplicia, & ita solui, quando non solùm Regulares vocantur ad ea, sed etiam Clerus quamplurium Ecclesiarum Collegiatarum, & non certiorati de antiqua, vel immemorabili consuetudine, qua Regulares tãtùm vocabantur ad funeralia duplicia, censebantur, & ita soluebantur. Volentes nos omnem suspicionem auaritiæ à personis Ecclesiasticis tollere, & conformare nos antiquæ consuetudini, mandamus seruari peruetustum vsum, quo præscribitur funeralia duplicia vocari, & solui, quando ad illa vocantur Regulares tantùm.

Secundum decretum.

SAepè contingit, altercationes incidere circa iura Parochialia pro funeralibus soluenda, quando cadauera non in proprijs Parochijs obeunt; ideò ad tollendas omnes disceptationes, decernimus quoties non apparet fuisse translatum domicilium in totum cum propria domo, & familia habitationis, & quando ex improuiso aliquis obijt in aliena Parochia, nullis ibi receptis Sacramentis, iura Parochialia deberi propriæ Parochiæ habitationis, vbi fuit facta electio sepulturæ, cùm electione non facta spectent eadem iura ex antiqua, & immemorabili consuetudine ad nostrum Capitulum, & Canonicos, aliquibus verò Sacramentis in aliena Parochia receptis, seruandam esse consuetudinem circa iura Parochialia soluenda.

Tertium Decretum.

NOnnulli ad fraudanda iura Parochialia, quando cadauera sunt tradenda Ecclesiasticæ sepulturæ, solent illa asportare in curribus quadrigis, vel sedibus absque interuentu proprij Parochi, & sine Cruce. Prohibemus igitur sub pæna excommunicationis latæ sententiæ quoad deferentes præfata cadauera modis expressis. Quoad Ecclesiarum verò Superiores illa admittentes, quoad personas Ecclesiasticas pænam ducatorum centum, aliasque nostro arbitrio, &c. seculares verò eandem sententiam excōmunicationis incurrant.

De immunitate Ecclesiæ.

Primum Decretum.

QVoniam in Ecclesijs acclamationes, tumultus, præsertim tempore expositionis Sanctissimi Sacramenti, prohibentur tantò magis mutilationes membrorum, & homicidia, quę in dies tempore nostri Præsulatus occurrerunt; ideò, vt præfatis delictis obuietur, vltra pænas motu proprio fel. record. Pij V. contentas, contra aliqua ex præfatis delictis committentes in Ecclesijs. Decernimus sententiam excommunicationis latæ sententiæ nobis reseruatam incurrere.

Secundum Decretum.

PErsonæ Ecclesiasticę omni iure sunt exemptæ à iurisdictione seculari, etsi igitur cōtra Iudices trahētes personas Ecclesiasticas ad forum seculare per excommunicationem in Bulla Cœnæ legi solitam sit satis prouisum; tamen quoad partes, siuè personas trahentes ad præfatos Iudices personas Ecclesiasticas eisdem notas non videtur planè sancitum: ideò volentes immunitati Ecclesiasticæ sufficienter prouidere, mandamus vt sub pęna excommunicationis latæ sententiæ nemo, siuè laicus, siuè persona Ecclesiastica, personas Ecclesiasticas ad iudicium seculare, præterquam in casibus à iure permissis trahat; & ita innouamus Constitutiones Synodales nostrorum prædecessorum.

Tertium Decretum.

DEcet, Ecclesias Dei esse domos orationis, & ab ipsis risus, ac vaniloquia penitus arceri, & multò magis cantus inhonestos, & repræsentationes; ideò prohibemus in Ecclesijs fieri quocumque modo repræsentationes, sub pæna interdicti Ecclesiæ.

Quartum Decretum.

OPera insuper spiritualia, etiam in locis adiacentibus prohibemus sub pœna excommunicationis quoad seculares recitan-

tantes, aut Scenarium tenentes, Superiores dictorum locorum, permittentes. Quo verò ad personas Ecclesiasticas carcerum per sex menses, & alijs nostro arbitrio reseruatis: extra verò dicta loca, nisi reuideantur à personis deputandis à Nobis, & nonnisi cũ licentia in scriptis à Nobis, vel à Nostro Vicario Generali recitentur sub eisdem pœnis.

De præcepto Ecclesiæ.

CVM ex præcepto Ecclesiæ teneantur fideles semel in anno in Paschate communicare, & inoleuerit abusus, vt in Oratorijs priuatis, aut in Ecclesijs Regularium communicare nonnulli audeant, quibus nulla imminet cura animarum, prætendentes ita præcepto Ecclesiæ satisfacere. Volentes tales abusus tollere, declaramus nostra præsenti Constitutione Synodali nullo modo satisfieri præcepto Ecclesiæ, nisi communicando in Ecclesia propria Parochiali à proprio Parocho, vel de eius licentià in eadem Ecclesia Parochiali ab alio Sacerdote deputato per proprium Parochum; vel in nostra Ecclesia Metropolitana. Prohibemus etiam Parochis ne licentiam contra hanc Constitutionem concedant sub pœna suspensionis à Diuinis ipso facto incurrenda, præterquam in casu necessitatis. Declarantes, Sacerdotes celebrantes non comprehendi sub hac prohibitione.

De Iudiciis.

CVM aliàs in nostra Synodo Diœcesana decreuimus, apocis Bancorum dari viam executiuam, quatenus tamen summa ducatorum viginti non excederet. Quoniam verò experientia comprobauimus emergere identidem hinc quamplures lites, & partes expensis grauari pro exactione eorum crediti; illam ampliando dicimus, etiam competere viam executiuam, quando nõ excedit summam ducatorum quinquaginta: quando verò excedit summam ducatorum quinquaginta, debere agi via ordinaria.

De Monialibus.

Primum decretum.

QVoniam in nostra visitatione generali Monialium reperimus quamplures Abbatissas nullam reddidisse rationem, vel computum earum administrationis, ex quo bona Monasteriorum facilè dilapidari comperimus: ideò quantum possumus, talibus inconuenientibus occurrere intendentes, vt pœnis arceantur à mala administratione, mandamus sub pœna priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, & inhabilitatis in perpetuum ad similia officia, vt Abbatissæ, seù Priorissæ intra sex menses post dimissum

offi-

officium teneantur reddere rationes, vel complutum earum administrationis. Illis verò redditis, si appareant debitrices, sint inhabiles ad eadem officia, nisi reintegrato Monasterio pro debito completo.

Secundum decretum.

NOn debet amplius Abbatissa, seù Priorissa, finita administratione se ingerere in exactione bonorum eiusdem Monasterij, prout omnia iura clamant, cumque inoleuerit abusus sub prætextu crediti præteritæ suæ administrationis, Abbatissam, quæ iam absoluit tempus sui regiminis se ingerere in exactione bonorum Monasterij; ideò prohibemus omnibus Abbatissis, seù Priorissis sub pęna priuationis vocis actiuę, & passiuæ, ne absoluto officio amplius se ingerant in exactione crediti Monasterij, & similiter, nec Abbatissa pro tempore permittat easdem exactiones fieri sub eisdem pęnis.

Tertium decretum.

QVampluribus Decretis Sacræ Congregationis Episcoporũ, & Regularium fuit decretum mulieres non debere admitti nullius Religionis, vulgo Bizochas nuncupatas, nisi habeant quamplurima requisita: prout in dictis decretis, easque etiam admissas, nullo modo permitti ad portandum subcannum, quod vulgo vocant, seù velamen, quod tantùm Monialibus professis conceditur: & nihilominus per Ciuitatem videntur illud asportare; Nos volentes talibus abusibus obuiare, prohibemus sub pęna excommunicationis latæ sententiæ nobis reseruatæ ne deinceps deferant præfatum subcannum, seù velamen ad instar Monialium degentium in Monasterijs.

De Oratorijs priuatis.

ALias Sacra Congregatione Rituum declarauit non licere celebrari in Oratorijs priuatis in quibusdam festis solemnioribus, vз. Festo Natiuitatis Domini, Epiphanię, & Annunciationis B. Mariæ Virg. Paschæ Resurrectionis, Pentecostes, Assumptionis B.V. Sanctis. Petri, & Pauli, & Omnium Sanctorum; Quoniam verò sunt quamplura Oratoria in Ciuitate, & Diœcesi, mandamus etiam in Festo Circumcisionis, & Ascensionis Domini, Corporis Christi, S. Ioseph, & S. Ioannis Baptistæ sub pęna reuocationis licentiæ habitæ, in dictis festis in Oratorijs priuatis celebrari nequaquam posse.

De

De Veneratione Sanctorum.

CVm nouissima Constitutione Vrbani Octaui innouētur Decreta Sacri Concilij Tridentini, quibus cauetur, ne quis teneat, aut publicè exponat Sacras imagines alijs vestibus, & forma indutas, quam Catholica Ecclesia antiquitus consueuit, neque eas vestiant habitu peculiari alicuius Religionis regularis; præterea ne profanæ picturæ, aut sculpturæ in Ecclesijs, earumque frōtispicijs, vel atrijs exponantur; Nos vt prædicta decreta executioni demandentur, mandamus, etiam tanquam Sedis Apostolicæ delegati, & præcipimus omnibus, & singulis personis, cuiusq; gradus, & conditionis existant, tam secularibus, quàm Regularibus vtriusque sexus quomodolibet exemptis etiam Sedi Apostolicæ immediatè subiectis, Decreta iam dicta, & motus proprios Vrbani Octaui inuiolabiliter obseruari sub pęna excommunicationis, alijsque nostro arbitrio reseruatis.

De Libris imprimendis.

Primum Decretum.

ET si Constitutionibus nostrorum prædecessorum alias erat cautum non debere libros imprimi, nisi prius reuideantur à Nobis, vel à nostro Vicario Generali deputatis; cum ex illorum impressione absque reuisione quamplura damna Ecclesiæ inferri consueuerint. Ideò volentes talibus damnis, quoad fieri potest obsistere mandamus sub pęna excommunicationis latæ sententiæ, ne vllus audeat imprimere libros, nisi prius reuideantur de nostro, vel Vicarij Generalis ordine, & registrentur prius à nostro Theologo.

Secundum decretum.

EXperientia probauimus quamplures libros esse introductos in nostra Ciuitate, qui non solùm continent errores contra bonos mores, sed etiam contra fidem Catholicam, & esse prohibitos in prima, vel secunda classe, &c. & volentes Nos quantum possumus præfatis delictis obuiare, & remedia necessaria, atque opportuna exhibere; mandamus sub pœna excommunicationis latæ sententiæ Nobis reseruatæ, ne vllus audeat cuiuscunque cōditionis existat consignare libros introductos in Ciuitate, seu illos extrahere extra Ciuitatē, nisi prius reuideantur à nostro Theologo, vel à deputatis: & sub eadem pęna excommunicationis non liceat Bibliopolis emere bibliothecas, nisi prius consignata, & reuisa lista à nostro Theologo, vel à Nobis, vel à nostro Vicario Generali deputatis, seù deputandis.

Ter-

Tertium decretum.

CVm in nostra Ciuitate omnes Presbyteri tam de Regno, quam etiam extra Regnum, vt plurimum inquisiti, ac etiā condemnati ab eorum Ordinarijs de facto in nostra Ciuitate celebrare præsumant, etiam quod peius est, irretiti censuris; Volentes talibus abusibus prouidere, mandamus omnibus Sacristis, & alijs Præpositis Ecclesiarum sub pæna ducatorum sex, vt nequēquam Presbyterum admittant ad celebrandum, nisi habeant à Nobis, vel à nostro Vicario Generali licentiam in scriptis obtentam cum literis dimissorialibus proprij Ordinarij, illisq. in actis nostræ Curiæ recognitis: Presbyteros exteros celebrantes vltra pænam suspensionis à diuinis, pænam carceris formalis per sex menses, & duplicationis solutionis Pastor bonus, &c. aliasq. nostro arbitrio incurrere decernimus. Innouantes in hoc Constitutiones Synodales nostrorum prædecessorum, &c.

Et statim rogauit Synodum dicens. Placent ne vobis Admod. RR. Domini Canonici, & Capitulum, Abbates, Rectores, Parochi, & tota Synodus dicta decreta, & responderunt. Placent.

In Synodo Diœcesana habita Neapoli die 4. mensis Maij anno 1646.

De Immunitate Ecclesiæ.

Primum Decretum.

CVM aliàs ex nostris Constitutionibus Synodalibus fuerit prouisum contra eos, qui immemores propriæ salutis non verentur locis sacris reuerentiam denegare, imò & homicidia, & mutilationes membrorum in Ecclesijs, & Cœmeterijs delicta audent tàm grauia perpetrare, excommunicationem ipso facto incurrere decernimus, non tantum prædictos delinquentes, vt iā dictum est, sed etiam in eandem incidere eos, qui præfata delicta committunt in locis adiacentibus Ecclesiæ, & immunibus.

De Cultu Ecclesiastico.

Secundum Decretum.

QVanta sit exhibenda reuerentia Sanctissimo Sacramento Eucharistiæ omnibus planè fidelibus notum est, non tamen ob id desunt, qui cum nostra licentia ex causa legitima à Nobis approbata illud exponunt; facere autem hoc audent ante Solis ortum, & post eius occasum reponunt. Quapropter ad nostras au-

res

res peruenit in hisce temporibus quamplura grauia committi facinora maximo populi scādalo: Ideò Nos ad hos excessus,quo par est corrigendos,Sacerdotes,qui præsunt Ecclesijs ducatorum centum,aliisque nostro arbitrio pœnis reseruatis subijcimus, Regulares,& Administratores secularium Ecclesiarum, sicut & Ecclesias Regularium Interdicto subiicimus, non secus, ac iis, qui exponunt ante Solis ortum Sanctissimum Sacramentum, & non subducunt ante Solis occasum, eandem pœnam infligimus.

Tertium Decretum.

ETsi aliàs à nostris Prædecessoribus fuerit prohibitum, in diuinis Officiis,& Missarum celebrationibus, aliisq. sacris actionibus in Ecclesiis faciendis immiscendos non esse cantus inhonestos,& impuros sonos,necnon elogia,odas,seù cuiusuis generis carmina quantumuis pia in Missali Romano,Breuiario, & Rituali,ac Pontificali non contenta;precipuè contra decreta Sacri Cōcilii Tridentini, quodque peius est etiam Orationis quadraginta horarum tempore ,expositionumque Sanctissimi Sacramenti sæpenumero ludi crastina decantantur, illas igitur sanctiones renouantes,quatenus opus sit quoad Cantores, & Musicos pœnam excommunicationis ipso facto incurri volumus;quoad Ecclesias pœnam interdictæ Ecclesiæ.

Quartum Decretum.

NON desunt Sacerdotes, qui immemores constitutionum à nostris Prædecessoribus editarum post repositionem sanctissimi Sacramenti in feria quinta Cænæ Domini,Claues Sanctissimi tradunt Administratoribus laicis Ecclesiarum contra Ceremoniale Romanum:Nos illas igitur confirmantes,statuimus,in posterum claues prædictas statim post dictam repositionem Sacerdoti in crastinum celebraturo,vel Sacristæ Ecclesiæ,qui sit in ordine Sacerdotis constituto tradendas,& in Monasterijs Monialium idem seruandum esse,nec Abbatissæ, vel Sacristanis dictorū Monasteriorum claues prædictas tradi posse;Secus verò facientes, tàm Sacerdotes, quàm Laicos Administratores Ecclesiarum, & Abbatissam, & Sacristanas in sententiam excommunicationis ipso facto incidere, Ecclesias verò Ecclesiastico Interdicto subijci mandamus.

De Matrimonio ritè contrahendo.

Quintum, & sextum decretum.

QVandoque Parochi admittunt sponsos ad matrimonia contrahenda etiam elapso dimestri post publicationes, non ob-

ſtantibus Conſtitutionibus Synodalibus noſtrorum Prædeceſſorum, quas renouantes, adijcimus pœnam ducatorum centum, aliaſque noſtro arbitrio, &c. contra eoſdem Parochos, vel alios Sacerdotes, quibus cura animarum incumbit, admittentes ſponſos ad præfata matrimonia contrahẽda, elapſo bimeſtri poſt publicationes, niſi ex cauſa fuerit diſpenſatum.

De Sepulturis.

Septimum decretum.

LIcet aliàs à noſtrorum prædeceſſorum Conſtitutionibus Synodalibus ſancitum ſit Eccleſiarum pauimenta non debere rumpi ad effectum cadauera ſepeliendi exceptis ex ſepulturis; Igitur quia decreta tam rationabilia videntur in deſuetudinem abijſſe, illa renouantes mandamus ſub pœna ducatorum centum, alijſq. &c. perſonis Eccleſiaſticis, ne vllo modo permittant pauimenta intercidi abſque noſtra licentia; Adminiſtratoribus verò laicis quoad eorumdem Eccleſias pœnam interdicti comminamus.

De adminiſtratione Sacramentorum.

Octauum Decretum.

AD tollendas altercationes, ac ſcandala, quæ oriri ſolent inter Parochos noſtræ Diœceſis, & Sacerdotes, in Eccleſijs, vel Oratorijs Confraternitatum quoad tempus celebrationis Miſſarum. Præcipimus vt duabus horis poſt ortum Solis Parochi celebrare debeant, vt populus ad auſcultationem miſſæ accedere valeat, nulluſque Sacerdos ante celebrare poſſit, niſi de conſenſu Parochi. Exceptis temporibus meſſis, & vindemiæ ſub pœna centum librarum ceræ, alijſq. &c.

Nonum Decretum.

SAcramenta non ſolùm à Parochis, ſed etiam ab alijs Sacerdotibus adminiſtranda eſſe gratis, planè omnia iura clamant, quamuis non deſunt Sacerdotes, qui propriæ ſalutis immemores pecuniam propter illorum adminiſtrationem extorquent, idque etſi à noſtris Prædeceſſoribus, quamplurimis Conſtitutionibus Synodalibus prohibitum fuerit, adhuc tamen videmus Parochos, eorumque ſubſtitutos, ſeù coadiutores in publicandis matrimonijs non vereri aliquam pecuniam exigere; ideò mandamus ſub pœna ducatorum centum, alijſque noſtro arbitrio reſeruatis, ne pro publicationibus matrimoniorum nec directè, nec indirectè pecuniam aliquam exigere præſumant. Quò verò ad atteſtationes publicationum matrimoniorum in ſcriptis redigendas, vo-

lu-

lumus seruari alias Constitutiones ab eisdem Archiepiscopis prædecessoribus emanatas.

De Monialibus.

Decimum decretum.

CVM aliàs ex Decretis Congregationis Episcoporum, & Regularium cautum sit, in Monasterijs Monialium assignandū esse locum distinctum pro educandis, nec posse educandas pernoctare in cellis, seù domibus Monialium professarum, vel nouitiarum, seù aliarum mulierum degentium de licentia Sedis Apostolicæ in eisdem Monasterijs. Ideò ad obuiandum præfatis excessibus, & pro obseruatione eorumdem decretorum Sacræ Congregationis, vt saltem pœnis spiritualibus corripiantur, mandamus ne in posterum sub pæna excommunicationis vlla Monialis professa, vel nouitia, aut mulier degens in Monasterio admittat ad pernoctandum, seù dormiendum in earumdem cellis, seù domibus aliquam ex educandis.

Vndecimum decretum.

CVm ex varijs Constitutionibus Summorum Pontificum prouisum sit, nemini licere cuiusuis conditionis existat, ingredi septa Monialium, nisi in casibus necessitatis earumdem, vel degentium in Monasterijs, & tunc nisi cum licētia in scriptis ab Ordinario loci, & in Monasterijs exemptis, etiam adhibita licentia earumdem Superiorum respectiuè, & Ordinarij loci, non obstante quacumque consuetudine immemorabili, alioquin transgressores, qui sine licentia ingredi præsumpserint vt supra, pænas, & censuras Ecclesiasticas Sedi Apostolicæ reseruatas incurrere declaramus.

Duodecimum decretum.

EXperientia docuit Moniales pro Sacristanis deputatas in Monasterijs maximas expensas erogare, & superfluas, ac neutiquè necessarias pro cultu diuino. Hinc pro nostro pastorali officio prohibemus omnibus Monialibus Nobis subiectis deputatis pro Sacristanis non posse expendere ad Sacristæ munus exercendum, nisi pecuniam à Monasterijs assignatam sub pæna excommunicationis, vel saltem de consensu Abbatissæ, seu Priorissæ, etiā pecuniam eisdem debitam pro vitalitio, & multò minus pecuniam de communibus redditibus Monasterij, & Communitatis.

Tertiumdecimum decretum.

QVoniam à nostris prædecessoribus, etiam in Concilio Prouinciali prohibitum fuit Monialibus comedias, aliasque

 pias,

pias, vel sacras exhibitiones representare, nec personatum agere, etiam relaxandi animi causa, nec vllo vnquam tempore seculare, nec virilem, nec laicarum mulierum habitum induere: & quia in illis nulla pœna apposita videtur, propter quod non demandantur dicta decreta executioni. Propterea Nos vt præfatis excessibus prouideatur, confirmantes præfatas sanctiones pœnam adijcimus sententiæ excommunicationis ipso facto incurrendæ contra Moniales isthæc transgredientes.

De Sacramento Pœnitentiæ.

Quartumdecimum decretum.

EX Decreto Sacri Concilij Tridentini cautum est Ordinarijs locorum atrociora crimina reseruanda pro absolutione; tantoque magis adijciendam pœnam excommunicationis ad eadem enormia flagitia coercenda. Cùm igitur à nostris prædecessoribus in Constitutionibus Synodalibus sententia excommunicationis lata sit contra sponsos ante contractum matrimonium sponsas carnaliter cognoscentes, ac etiam eamdem excommunicationem reseruatam contrahere statutum sit caupones administrantes mulieres in eorum hospitijs: Nos easdem reuocamus, ac reducimus ad terminos iuris communis.

Quintumdecimum decretum.

CVM ex decretis Sacri Concilij Tridentini cautum sit neminem nec Sacerdotem secularem, nec Regularem esse habilem, & idoneum ad audiendas confessiones personarum secularium, nisi præuia approbatione ab Ordinarijs locorum, alioquin confessiones esse nullas, & inualidas. Nihilominus nonnulli Sacerdotes immemores propriæ salutis audeant audire cõfessiones absq. approbatione: ideò nostro pastorali officio præfatis excessibus remedia adhibere cupientes, vt saltem pœnis corripiantur, mandamus sub pœna carceris per biennium quoad Presbyteros seculares, alijsq. &c. Quo verò ad Regulares etiam ad pœnam censurarum procedemus contra transgressores audientes confessiones personarum secularium absq. nostra approbatione.

Decimumsextum decretum.

DEclarantes insuper omnes gratias à Nobis oretenus concessas effectum non secutas, esse reuocatas, & quatenus opus sit, illas denuò reuocamus, ac etiam statuimus, quod omnes facultates aliàs à Nobis concessæ, vel in futurum concedendæ pro absolutione à censuris, vel à casibus Nobis reseruatis non intelligantur concessæ facultates absoluendi à censuris incursis, & incurren-

ren-

rendis propter allocutionem cum Monialibus de rebus obscenis, vel cum tactibus impudicis, nec dispensandi super irregularitate, vel vota commutandi, neque absoluendi à censuris in Bulla Cænæ Domini, nec ab infrascriptis censuris extra Bullam, vz. ingredientes septa Monialium ad malum finem, duellistæ, percussiones graues in personas Ecclesiasticas iuxta censuras reseruatas Sedi Apostolicæ, Violatores immunitatis Ecclesiæ, ob extractionem confugientium liberè ad Ecclesias, & alia loca immunia, nec absoluendi à censuris occasione simoniæ realis, vel confidentialis, nec subdelegandi facultatem eisdem concessam à censuris, & casibus Nobis reseruatis alijs Sacerdotibus, etiam Regularibus, nisi illis tantum, qui à deputato Pænitentiariorum nostræ Ecclesiæ fuerint vocati in eorundem adiutorium certis diebus in nostra Ecclesia Cathedrali tantum; & non aliàs.

De Hebdomadæ sanctæ abusibus.

Decimumseptimum decretum.

QVoniam ex alijs Constitutionibus Synodalibus nostrorum prædecessorum erat iam prouisum circa abusum Hebdomadæ sanctæ, & iam non videntur obseruari constitutiones prædictæ, & ideo de nouo mandamus, ne quis habitum pænitentiæ induat ab Ecclesiastica disciplina alienum sub pœna excommunicationis ipso facto incurrenda. Præcipimus etiam talarem tantum adhiberi vestem de lino, & communi nullo prorsus ornamento addito, ad ædificationem populorum, vt par est composito, & per eos dies valdè congruo.

Decimum octauum decretum.

LIcèt aliàs à nostris prædecessoribus etiam ex Constitutione Synodali fuerit prohibitum sub pœna interdicti Ecclesiæ, seù Oratorij ipso facto incurrenda choreas, seù ludos puerorum in processionibus Angelorum, seù Sanctorum veste indutorum, ne sacra misceantur profanis, quod apud Nos inusitatum est, & nouum; illi verò censeantur tantum obligati ad processiones, qui in edicto, quod ante illas edi solet nominabuntur, ideò Nos illas renouamus, easque inuiolabiliter seruari mandamus.

A. Card. Philamarinus Archiepiscop. Neap.

In Synodo Diœcesana habita Neapol. die septima mensis Maij Anno 1649.

Primum Decretum.

LIcèt à Nobis aliquoties concedatur facultas Episcopis exercendi Pontificalia ad effectum conferendi Ordines in nostra Ciuitate, vel Diœcesi, & seruata forma Pontificalis Romani, nonnisi in Ecclesijs publicis conferri debent: Nihilominus quia ordinandi solent recipere præfatos ordines in Ecclesijs Monialium, & in Oratorijs priuatis domorum. Ideò ad tollendos præfatos abusus, mandamus in posterum vt facultates à Nobis concedendæ exercendi Pontificalia ad effectum prædictum, intelligātur, dummodo Ordines sacri nullo modo recipiantur in Ecclesijs Monialium, & in Oratorijs priuatis: Alioquin contrauenientes sint suspensi ipso facto ab executione Ordinum sic susceptorum: sub hac autem prohibitione nolumus comprehendi initiandos prima Tonsura, & quatuor minoribus Ordinibus.

Secundum decretum.

QVoniam seruata forma Ritualis Romani, nullus Sacerdos cuiuscumque gradus, & conditionis existat, potest celebrare Missam, vel alia diuina cum sedibus, & apparatu sollemni, & tamen irrepsit abusus ab aliquibus ita celebrandi, Nosque edicto particulari id expresse prohibuimus. Nunc denuò ad tollendas difficultates mandamus, vt nullus Sacerdos, etiam si sint Canonici nostræ Ecclesiæ Cathedralis, possit habere in Ecclesia sedes cum apparatu ad effectum celebrandi sollemniter, vel alia officia diuina peragenda, sub pæna ducatorum centum pro qualibet vice, alijsque pænis nostro arbitrio reseruatis; exceptis ijs, qui habent vsum Pontificalium, ex priuilegio Apostolico.

Tertium decretum.

CVM ex decreto Sacri Concilij Tridentini sess. 23. cap. 15. de reformat. cautum sit, Sacerdotes tàm seculares, quàm Regulares non obtinentes Ecclesias Parochiales absque Ordinarij approbatione, & facultate, non posse confessiones secularium audire, non obstantibus quibuscumque priuilegijs, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus. Huic decreto Sacri Concilij Tridētini inhærendo, ac etiam declarationi Congregationis Eminentissimorum DD. Cardinalium Sacri Concilii Interpretum, mandamus

mus sub pæna carceris formalis arbitrio nostro,ac etiam excommunicationis quoad Regulares, ex decreto Sacræ Congregationis super negotijs Episcoporum, & Regularium vt nullus Sacerdos tàm secularis,quàm Regularis audeat absque nostra licentia audire confessiones seculariunt, & ita innouandas Constitutiones Synodales aliàs editas à nostris prędecessoribus,& quatenus opus sit,de nouo confirmandas decernimus.

Quartum Decretum.

QVia ex dispositione Sacrorum Canonum statutum est nemi- nem posse baptizari domi,exceptis filijs Regum; tamen cũ inoleuerit abusus in nostra Ciuitate,& Diœcesi,quod à Parochis, vel ab alijs Sacerdotibus curam animarum habentibus baptizandi domi:Ideò ad tollendos præfatos abusus, mandamus sub pæna ducatorum centum locis pijs applicandis, & in subsidium suspensionis à diuinis,vt nullus Parochus, vel Sacerdos audeat domi baptizare,nisi in articulo,aut periculo mortis.

Quintum decretum.

EX Constitutionibus nostrorum Prædecessorum statutum est, prouisos de beneficijs,confratantijs nuncupatis debere residere in nostra Ciuitate, vel Dięcesi, ad hoc vt munus eisdem incumbens possint per se ipsos adimplere. Igitur ijsdem Constitutionibus inherendo statuimus,quod si vltra annum absque nostra licentia in scriptis absuerint,primùm per edictum citandi,deindè si non comparuerint,ijsdem Confratantiis priuandi erunt; Reiectoque abusu non residendi,& per alios inseruiẽdi,innouatis Cõstitutionibus à prædictis,mandamus etiam Cellerariis,ne partem distribuant,vel faciant dictis Confratribus absentibus sub pæna ducatorum sex locis piis toties,quoties. Exceptis iis, quibus ex priuilegio Apostolico concessum est per alios inseruire, vel aliàs legitimè impeditis.

Sextum decretum.

ETsi à nostris Prędecessoribus in aliis Synodis Diœcesanis cautum sit, neminem finito anno Cellariatus posse iterum immediatè eligi, seù confirmari absque nostra in scriptis licentia, & sic ab omnibus Ecclesiis,& Collegiis sub pænis nullitatis electionis debere obseruari. Idque volumus omnino seruari,etiam in nostra Cathedrali tàm à RR.Canonicis, quàm ab Hebdomadariis,& Mansionariis eiusdem sub iam dictis pænis, & aliis nostro arbitrio reseruatis.

Se-

Septimum Decretum.

NVlli Rectori, seù Parocho liceat cadauera tradere Ecclesiasticæ sepulturæ, nisi in Ecclesia, in qua fuit à defunctis electa seruata forma aliarum Constitutionum Synodalium à nostris Prædecessoribus emanatarum, sub pæna centum librarum ceræ in casu contrauentionis; nisi reuelante Ecclesia electa, & ex aliqua legitima causa à nostra Curia approbāda, talis recusatio, seù oppositio admittatur, & tunc nihil præter iura parochialia ab eisdē exigatur, sub eisdem pænis. Vndè præfatas Constitutiones innouandas, & quatenus opus sit, confirmandas decernimus.

Octauum decretum.

DEcreta aliàs edita in præcedentibus Synodis à Nobis, vel Prædecessoribus nostris circa modum seruandum in funeribus fidelium associandis, eorumdemque corporibus piè sepeliendis, præsertim ne id fiat in quadrigis, seù curribus, vel sedibus gestatorijs, alioque quouis modo non vsitato ab Ecclesia, & absque interuentu Parochi, siuè absque funeralibus de nouo, quatenus opus sit, renouamus, & mandamus inuiolabiliter obseruari, sub pænis in eisdem Decretis contentis, aliisque nostro arbitrio reseruatis.

Nonum decretum.

ELeemosyna, quæ ob funus datur, non in itinere, vel populo spectante, sed in loco separato, & remoto peractis exequiis, iuxta alias Constitutiones Synodales à nostris Prædecessoribus emanatas à Cellerario distribuatur, quas Constitutiones hoc nostro decreto roboramus, & innouamus: præcipientes ne de diuisione facienda in itinere aliquo modo disceptetur, sub pæna ducatorum sex, aliisq. nostro arbitrio reseruatis.

Decimum decretum.

INsuper sub pæna priuationis ab officio, & beneficio prohibemus, ne quis Cōfrater, aut Portionarius, vel Clericus, seù Diaconus locet, aut conducat ad quodcumque tempus, etiam breue Fratantias, vel Diaconatus pro sepeliendis, vel associandis mortuis, vel quod etiam ius sepulturæ vocant, decernentes huiusmodi illicitos locationis, & conductionis contractus, nullos, irritos, & inanes esse: pecunias propterea solutas, & soluendas applicandas esse in reparationem, vel necessitatem Ecclesiæ Parochialis, vel aliàs arbitrio nostro: innouantes, & confirmantes quatenus opus sit, Constitutiones à nostris Prædecessoribus super his emanatas.

Vndecimum decretum.

REctores, vel Sacristæ Ecclesiarum, vel Cappellarum nostræ Ciuitatis, vel Diæcesis nullo modo admittant Cappellanos ordinarios, vel extraordinarios pro celebratione missarum absq. nostra licentia in scriptis obtenta, sub pœna librarum centum ceræ laboratæ, & in subsidium suspensionis à diuinis. Idemque intelligatur de Magistris, seu Gubernatoribus quarumuis Ecclesiarum, vel Cappellarum, sub pæna interdicti ipso facto incurrenda quoad eorum Ecclesias, Cappellas, seu Oratoria, & sic Constitutiones Synodales nostrorum Prædecessorum renouantes obseruari mandamus.

Duodecimum decretum.

QVoniam ex tempore immemorabili nostræ Ecclesiæ Metropolitanæ solui debet ius Cathedraticum, seu Synodaticum, quod Pastor bonus nuncupatur tàm à Parochis nostræ Ciuitatis, vel Diæcesis, alijsque Sacerdotibus, qui seruitijs Ecclesiarum pro Cappellanis ordinarijs, vel extraordinarijs, & missas cum stipendio celebrant, & iuxta dictam consuetudinem prima Dominica Maij, quæ olim Synodus S.Ianuarii nuncupabatur, à prædictis omnibus soluendum esse decernimus sub pæna dupli, & in subsidium suspensionis à diuinis; exceptis iis, qui à Sede Apostolica, vel à nostris Prædecessoribus à dicto onere hactenus exempti reperiuntur, eorumdem Prædecessorum nostrorum Constitutiones in hac parte innouamus, & quatenus opus sit, confirmamus.

Decimumtertium decretum.

PRæsenti decreto innouamus statutum Sacrorum Canonum, ac nouissimè Sacri Concilii Tridentini, quo decernitur, Reliquias Sanctorum nullo modo posse exponi à populo, venerandas etiam in Ecclesiis exemptis, nisi à nobis, vel à nostra Curia primùm recognitas, & approbatas, sub pæna Interdicti, etiam quoad Ecclesias exemptas: imò contra inobedientes procedetur ad alias pænas nostro arbitrio reseruatas.

Decimumquartum decretum.

CLerici in minoribus Ordinibus constituti, qui post promotionem habitum abiecerunt, vel vxorem vnicam, & virginem duxerunt, vel militiæ adscripti actu inseruierunt, absque nostra licentia habitum Clericalem modo nullo iterum reassumant sub pæna carceris, aliisque nostro arbitrio reseruatis. Non tamen intendimus per hoc declarare, de facto reassumentium priuilegiis, quæ forte illis competunt, in aliquo derogare.

Decimumquintum decretum.

CVM ex nostris Constitutionibus cautum sit, apocas personis Ecclesiasticis directas Bancis, non excedentes summam ducatorum quinquaginta debere habere executionem paratam. At quia aliqui contra dictam Constitutionem prætendunt diuidere maiorem quantitatem debitam per apocas in petitione, ad hoc vt sit locus executioni paratæ. Nos ad recidendas lites, & ad euitandas fraudes, declaramus in casu solutionis factæ pro residuo, non tamen excedente summam ducatorum quinquaginta, debere habere executionem paratam, non autem pro diuisione faciẽda à creditore; & ita declaramus, & obseruandum mandamus, & quatenus opus sit, nostras Constitutiones Synodales confirmamus.

Decretum decimumsextum.

EX Decretis sacrorum Canonum sancitum est, vestes sacras pro cultu diuino, & sacrificio Missæ destinatas, debere deseruire tantum pro constitutis in Ordinibus sacris; cumque percrebuerit abusus, vt illis etiam Clerici in Ecclesijs pro functionibus sacris vtantur. Ideò ad tollendos præfatos abusus, mandamus in posterum Sacristis, vel alijs Rectoribus, seù Præfectis Ecclesiarum sub pæna ducatorum sex, alijsque nostro arbitrio, ne permittant dictos Clericos talibus vestibus sacris vti in Ecclesiis pro functionibus Ecclesiasticis; & sub eadem pæna præcipimus, ne dicti Clerici illis vtantur, aliisque pænis nostro arbitrio reseruatis.

De vita, & honestate Monialium.

Compendiosa Institutio.

CVM mulier innupta, & virgo (vt inquit Apostolus) cogitet quæ Domini sunt, vt sit sancta corpore, & spiritu; Sanctimoniales, quæ ipsius Domini nostri Iesu Christi peculiares sponsæ sunt, nihil præter sponsum diligere, vel cogitare, nec in rebus vllis, nisi in eo cunctas delitias collocare debẽt. Hinc est, quòd nos nonnulla, quæ in ipsarum Sanctimonialium visitatione, & reformatione Monasteriorum curanda, & prouidenda animaduertimus, nunc pro earum honestate, & sanctitate custodienda, duximus memoranda, & obseruanda.

Primo.

IN primis vt suæ professionis, votorum, ac sponsionis semper meminerint, vt omnem occasionem, ne primam fidem Christo dilecto ipsarum sponso præstitam irritam faciant, habentes dam-

damnationem;sed pudicitiam, quam Deo vouerunt illibatam, integerrimamque conseruent, nullas noxias, aut obscenas cogitationes admittant,ne Dei Numen,quod vbique præsens est,Angelosque earum custodes offendant; scientes, quod oculi Domini contemplantur bonos,& malos.

Secundo.

DEindè Abbatissis, Priorissis, earumque Superioribus omnem reuerentiam, & obedientiam promptè exhibeant, & ad nutum pareant,nec illarum mandatis duras, difficiles, aut morosas se præstent.

Tertio.

SAcramenta frequentent,& in Choro sollicitas,& deuotas tàm in nocturnis vigilijs, quàm in alijs diurnis horis decantandis se gerant,& in oratione frequentes,non remissæ, sed feruẽtes meditationibus,sacrorum librorum lectioni vacent, & nullos libros vanos legant.Sperent(inquit ille)in Deum,instent in orationibus, & obsecrationibus die,ac nocte.

Quarto.

MAnibus,suis(vt eas tentator semper aliquid facientes inueniat occupatas,operentur)sed vt opera seria,& vtilia, non vana,vel indecentia, aut parum honesta faciant, construant, ac acu laborent;non auaræ,nec cupidæ,nec turpe lucrum sectantes.

Quinto.

HVmiles,& deuotas,non inquietas,aut clamorosas,nec querulas,non contentiosas,sed mites,patientes,obediẽtes,placidas,ac compositis moribus omnibus præseferant.

Sexto.

MVrmurationes, susurrationes, detractiones, cachinnos vitent:nam reliquas mulieres Apostolus docet pudicas,non detrahentes,sobrias,& fideles in omnibus esse oportere.

Septimo.

ET vt ipsarum modestia omnibus nota sit,ab omni fuco , & corporis ornatu,capillorum,& capitis concinnitate, & curioso habitu,delicatis vestibus,earum elegantia, quæ nec etiam seculares mulieres decet,iuxta Apostolicam institutionem,necnõ inuerecundo gestu,odoribus,vnguentis,& speculis abstineant,sed soli Deo,cui se desponderunt placere,studeant in ipsius, & proximi charitate perseuerantes.

Octauo.

CEllas semper apertas,& paupertati, quam professæ sunt, consentaneas cum Christi,& Sanctorum imaginibus,non topiario opere fabricatas, cęlatas, aut deauratas, non sericeis, non tapetibus paratas,non vanis picturis, non impuris, aut profanis hominum imaginibus, vel aliàs indecenter ornatas, nec inanem, inutilem, aut superfluam supellectilem habeant, vt exterior cultus per omnia interiori respondeat.

Nono.

NIhil omnino proprij vnquam retineant, sed omnem proprietatem velut abominationem exhorreant, nec aliquid emere, vel vendere absque earum Monasterij Superioris licentia audeant, siuè præsumant.

Decimo.

SVspectas conuersationes,& secretas confabulationes caueant, nec sint otiosæ, verbosæ, curiosæ loquentes quæ non oportet: cum nullo etiam coniuncto sine suæ Abbatissæ, seu Priorissæ licẽtia audeant miscere sermones, & hos nisi in Rota, vel ante Crates, seu Cancellos ferreos, vel abducto vultu dimisso, vt honestæ, ac humiles in colloquijs appareant præsente præfata Abbatissa, seù Priorissa, aut Rotarijs, seù alijs ad id deputatis, & tunc nullo modo porta, seù foribus Monasterij semi apertis.

Decimoprimo.

AD earum colloquium præter parentes, germanos fratres, & sorores, neminem sine nostra, seù nostri Vicarij Monialium licentia in scriptis obtenta admittant; nec aliquem intra claustra sine licentia etiam in scriptis in casu necessitatis tantum concedenda, & tunc nonnisi cum Monialium deputatarum comitatu nullatenus introducant: nulli etiam honestę personæ nisi manifesta,& rationabili causa intercedente, & tunc cum Superioris licentia ingressus, vel accessus pateat ad easdem.

Decimosecundo.

ET tantò minus ipsæ de Monasterio ex quacumque causa exire, nec alia monasteria, vel domus circuimire, neque per suorum, vel alienas edes circumcursare præsumat, sed perpetuam, inuiolatamque seruent clausuram, vt per Bonifacij VIII. innouatam Constitutionem, & Sacri Concilij Tridentini decreta statutum est, sciẽtes vniuersas, & singulas Moniales cuiuscumque Religionis sint, vel Ordinis, in quibuslibet mundi partibus existentes sub perpetua debere manere clausura, nullique ipsarum in Religio-

gione tacitè, vel expresse professæ quacumque ratione, vel causa concedi posse facultatem è Monasterijs huiusmodi egrediendi, nisi in casibus contentis in Constitutione felic. Record. Pij V. quę incipit Decori, &c.

Decimotertio.

NVlla Monialis Conuersa, Nouitia, & alia quæcumque mulier in Monasterijs claustralibus degens catellos cuiuscumque generis retineat, seù apud se habeat, & si quæ ad præsens actu illos teneat, omnino dimittere teneatur sub pœna excommunicationis ipso facto incurrenda nobis reseruata.

Decimoquarto.

HAbitus seculares viriles, seù muliebres etiam ad animi relaxationem, vel tempore carnis priuij (cum dissolutio sit potius Ecclesiasticæ disciplinæ) nunquam induant, nec comedias, fabulas, representationes, seù quaslibet actiones seculares repræsentent sub pæna excommunicationis ipso facto incurrenda, nec cantus figuratos sub pœna interdicti earumdem Ecclesiarum admittant, sed ab omnibus denique ludis, seù iocis vanis abstineãt.

Decimoquinto.

NEC Confessoribus tàm ordinarijs, quàm etiam extraordinarijs munera, vel alia dona mittantur ab ipsarum singulis, sed tantum à Priorissa, seù Abbatissa permittantur ad eosdem Confessores, sub pœna ipso facto incurrenda reuocationis facultatis audiendi confessiones Monialium, nec etiam prætextu missarum celebrandarum, quæ non possit excedere eleemosynam duorum carolenorum pro qualibet missa.

Decimosexto.

CVM aliàs nostro particulari edicto prohibitum sit sub pæna excommunicationis latæ sententiæ ipso facto incurrenda, vt nulla Monialis, aliaue mulier degens in Monasterio claustrali admittat in eius domo, siuè cella nouitiam, vel educandam ad pernoctandum, id etiam præsenti Constitutione Synodali statuendũ esse duximus, exceptis ijs, quæ à Sancta Sede Apostolica obtinuerint licentiam.

Decimoseptimo.

DEnique iuxta Apostolum irreprehensibiles sint, & tanquam Dei Omnipotentis seruitio se mancipatas agnoscant, digneque cum virginibus prudentibus, & vigilantibus accensas lampades, & oleum habentibus in vasis suis, æterno Sponso occurrere & cum eo ad nuptias sempiternæ illius felicitatis intrare, & quæ

ve-

velut purissimæ Virgines sequi Agnum quoque mereantur.

Decimo octauo.

De non retinendis, nec custodiendis mulieribus secularibus in Monasterijs.

QVoniam experientia, quæ est rerum magistra, deprehēdimus cohabitationem, & consuetudinem secularium mulierum cum sacris virginibus sacræ virginali pudicitiæ maximè perniciosam esse, & ex ea plurima, & grauia scandala in dies exoriri; statuimus, & ordinamus ne de cætero quæcumque seculares mulieres cuiuscumque conditionis, aut nobilitatis existant in Monasterijs, vel Conuentibus Monialium, seù Sororum quorumcumq; Ordinum nobis subiectis, vel exemptis recipiantur, seù admittantur in perpetuum, siuè ad tempus etiam breue, etiam sub prætextu sequestri securitatis, aut custodiæ sub pæna Abbatissis, seù Præfectis, & Superioribus Monasteriorum prædictorum priuationis eorumdem officiorum, quoad reliquas Moniales interdicti earūdem Ecclesiarum, vltra alias pænas à Iure inflictas contra talia perpetrantes.

Decimonono.

CVM aliàs nostro edicto particulari prohibitum sit Monialibus, & Sacristis Monasteriorum nobis subiectorum, vt durante anno earundem officij Sacristiæ, non possint expendere pro necessitate Sacristiæ, pecuniam assignatam pro earundem subuentione, nec eorum titulo donationis tàm à consanguineis, quā ab alijs exteris, etiam quod procuretur peruenire ad manus Abbatissæ, seù alterius personæ Ecclesiasticæ, vel secularis, ad hoc vt possit postea deseruire pro vsu Sacristiæ, sed tantùm debeant expendere id, quod assignatur ab Abbatissa pro seruitio, & vsu Sacristiæ tantum, sub qua prohibitione declaramus etiam comprehendi donatiuum fieri solitum ab eisdem Sacristis in fine anni eorum Sacristiæ, sub pæna excommunicationis latæ sententiæ nobis reseruatæ: qua censura ligare volumus tàm Moniales Sacristas, quàm etiam Abbatissas contrafacientes, prout in nostro edicto, quod hac nostra Constitutione Synodali confirmamus, & inuiolabiliter obseruari mandamus.

Vigesimo.

NVlla Monialis in eadem domo, seù cubili aliam mulierem ad pernoctandum admittat, cum vnaquæque debeat habere propriam cellam iuxta decreta Sacræ Congregationis Regularium, & quando vnaquæque Monialis ob angustiam habitationis

nis

nis non poteſt habere propriam cellam; tunc ad minùs debeant eſſe tres in eadem cella.

Nec Abbatiſſa, ſeù Prioriſſa cuiuſcumque Monaſterij vltra annum Nouitiam à die ſuſcepti habitus in Monaſterio degere permittat, ſed ſtatim dicta Nouitia teneatur profeſſionem emittere, finito anno Nouitiatus: expleto demùm decimoſexto anno ætatis, vel illam è Monaſterio expellere, iuxtà decreta Sacrę Congregationis ſub pœna priuationis officij quoad Abbatiſſam, & ita etiam quoad educandas obſeruandum ſtatuimus, adeò vt ſtatim completo vigeſimoquinto anno expellatur.

Nec maſculus, vel fœmina cuiuſcumque ętatis ad ingreſſum clauſurę cuiuſcumque conditionis admittatur ſub pœna quoad admittentes excommunicationis ipſo facto incurrenda nobis reſeruata.

Nec Educandę, vel Moniales vltra duas Sorores ad habitum ſuſcipiendum admittantur etiam ex cauſa educationis, abſque licentia Sedis Apoſtolicæ: & tunc cum priuatione vocis actiuæ, & paſſiuæ, & cum dote duplicata, alijſq. conditionibus in dictis licētijs apponi ſolitis.

Cùmque inconueniens ſit in Monaſterijs nobis ſubiectis, vt nec à Monialibus, nec à Conuerſis ſub prętextu quod ſint exteræ, conſanguineis, vel alijs accedentibus ad illas viſitandas in cratibus parare comeſtibilia cum magno ſcandalo, idque aliàs ſub noſtro particulari prohibuimus edicto ſub pœna carceris per menſem, ac etiam per duos menſes non acceſſus ad crates. Propterea illud confirmamus, & extendi volumus etiam ad Moniales, ſub eiſdem pœnis, alijſq. noſtro arbitrio reſeruatis.

Ita etiam quod nec poſſint alloqui nec cum fœminis, nec maſculis in portello, niſi fuerit conſanguineus, vel affinis in primo, vel ſecundo gradu, ſub pœna excommunicationis ipſo facto incurrenda, licet noſtro edicto prohibuerimus, nunc præſenti Conſtitutione Synodali illud confirmamus.

Sicut etiam ad crates Monialium prohibuimus cantus, vel ſonos ſub pœna excommunicationis ipſo factò incurrenda nobis reſeruata, ad quam pœnam volumus incurrere etiam Abbatiſſam, vel Prioriſſam admittentes Moniales ad præfatos cantus, & ſonos ad dictas crates, ideoque hac noſtra Synodali Conſtitutione iam dictas prohibitiones confirmamus.

A. Card. Philamarinus Archiepiſcop. Neap.

In Synodo Diœcesana habita Neap. die 14. mensis Aprilis 1652.

Primum Decretum.

CVM Ecclesiæ diuino cultui dicatæ Domus orationis esse debeant, & ideo quicumque actus profani, & indecentes procul ab eis arcendi sint, tanto magis id in sacrificio missę seruandum est, & tamen inoleuit abusus, vt Sacerdotes proprię salutis immemores, vel naribus, vel ore, dum ad sacrificium peragendũ accedunt, tabaccum vulgo nuncupatum sumant, proinde lintea sacra fædentur, & conspergentur Ecclesias prędictas tetro odore inficiendo magno cum populi scandalo, & rerum sacrarum irreuerentia. Nos igitur ad præfatos abusus tollendos mandamus omnibus, & quibuscumque Sacerdotibus cuiuscumque gradus, & conditionis existant in nostra Ciuitate, vel Diœcesi, quatenus sub pęna suspensionis à diuinis ipso facto incurrenda, alijsq. nostro arbitrio reseruatis nullo modo audeant accedere ad sacrificium peragendum cum ore, vel naribus, vt præfertur fędatis.

Secundum decretum.

QVoniam in exactione Iurium Parochialium circa Funeralia nec in Constitutionibus Synodalibus nostris, vel nostrorum Prædecessorum; nec in libello exequiarum reperitur aliquid taxatum in casu quo aliquis decedit in aliquo loco Dięcesis, vbi moram trahit occasione infirmitatis curandæ, vel alio casu diem obijt extremum: quare eo prætextu, quod defunctus sit exterus, & non de Parochia illius loci, ij, ad quos spectat petunt, vel extorquent quantitatem indebitam pecuniarum, & eo magis quando eligit sepulturam in aliena Dięcesi, ideo ad tollendos abusus pręfatos, quantum in nobis est, & ad euitandas lites, & controuersias mandamus in futurum Parochis, & alijs, quibus debetur Ius Parochiale, quatenus non debeant excedere ducatos sex sub pęna centum librarum ceræ locis pijs, alijsq. pænis nostro arbitrio reseruatis.

Tertium decretum.

CVM turpe sit, & indecorum vt à personis Ecclesiasticis pro sepultura concedenda exigantur pecuniæ, nihilominus sunt qui non verentur contra omnia Iura petere quantitates exorbitantes, & ideo à nostris Prędecessoribus pluribus Constitutioni-

bus

bus Synodalibus ſatis cautum ſit, Iura Parochialia eſſe ſtatuta: Nos, quatenus opus eſt, illas renouantes ſtatuimus, ne eiſdem Parochis, vel Rectoribus Eccleſiarum ſit licitum vt fidelium cadauera ſepelire alibi, quàm in ſepultura electa, & pro licentia præſtanda nihil penitus, pręterquàm Iura Parochialia ſolita, & conſueta exigant ratione dicti conſenſus ſub pęna centum librarum ceræ, alijſq. noſtro arbitrio reſeruatis. In Eccleſijs verò Regulariũ quando contingerit eligi ſepulturam aliqua eleemoſyna à ſpontè dantibus admittatur; ipſis verò recuſantibus, vel aliquam pecunię quantitatem exorbitantem petentibus recurrendũ ad Nos, vel ad noſtrum Vicarium Generalem, ad hoc vt prouideri poſſit. In qua Eccleſia cadauer debeat ſepeliri, &c. & eo caſu cenſetur eoſdem Regulares recuſaſſe cadauer ad ſepulturam electam admittere.

Quartum decretum.

QVoniam ex funeralibus, ſeù exequijs, quę fiunt de nocte vt plurimum ſolent oriri ſcandala, & diſſentiones; & ideo à noſtris Prędeceſſoribus varijs Conſtitutionibus Synodalibus prouiſum eſt, etiam pœnis pecuniarijs adiectis ne fiát. Nos illas renouantes, quatenus opus ſit, ſub eiſdem pęnis, alijſque noſtro arbitrio reſeruatis mandamus Canonicis, & Capitulo noſtrę Eccleſię Cathedralis, ne abſq; noſtra licentia, &c. alijſq. verò inferioribus ne abſq. licentia noſtri Vicarij Generalis, &c. huiuſmodi funeralibus interſint.

Quintum decretum.

MAgiſtros laicos quarumcumque Eccleſiarum pręſumentes abſque priuilegio Apoſtolico alienare bona ſtabilia, iura, actiones, vel bona precioſa mobilia prædictarum Eccleſiarum pęnas à ſacris Canonibus incurrere, & alienantes præfatas nullas, & irritas extare declaramus,

Sextum decretum.

CVM aliàs à nostris Prędecessoribus in Constitutionibus Synodalibus vetitum sit Cappellas quascumq; & sepulchra tàm in Ecclesijs benedictis, quàm consecratis existentes, cùm res sacrę sint absq. Ordinarij licentia vendi, & alienari, seù ad annuũ canonem concedi, & contractus esse nullos, & irritos tanquam contra sacros Canones declaratum sit, & si postea ad possessionis actum, ac traditionem deuentum sit, ipso facto incurrere excommunicationem: nihilominus illis non obstantibus irrepsit abusus; ideo ad remouendos pręfatos abusus illas renouantes, & quatenus opus sit, illas confirmantes, &c. Rectoribus Ecclesiarum, seù Sacristis mandamus sub pæna librarum centũ ceræ locis pijs, &c. vt statim habita notitià nobis denuncient, &c. adhoc vt opportunè prouideri possit.

Septimum decretum.

INsinuatum nobis fuit à laicis Magistratibus promulgatũ fuisse bannum prohibens personis Ecclesiasticis administrationem officiorum publicorum, & votum dare in electione Officialium; alijsq. negotijs, quæ tractantur in plateis huius Ciuitatis, prout hactenus fuit obseruatum. Cùmque ex sacrorum Canonum præscripto laicis in clericos, & personas Ecclesiasticas nulla sit attributa, nec permissa potestas, nec iurisdictio: decernimus, & declaramus bannum prædictum, similesque prohibitiones nullatenus personas Ecclesiasticas ligare, nec comprehendere, illudque contra huiusmodi personas Ecclesiasticas exequentes, vel quomodolibet directè, vel indirectè exequi, præsumentes, vel mandantes in pænas, & censuras in sacris Canonibus, & præsertim in Bulla Cęnæ Domini contentas incurrere: & propterea Confessarios tã Seculares, quàm Regulares transgressoribus nullatenus absolutionem impendere posse; secus vero facientes pænis in dicta Bulla contentis, & alijs nostro arbitrio reseruatis decernimus subiacere.

Octauum decretum.

CVM decreto S.C.T. statutum sit, nè Episcopi patiantur in priuatis domibus, atque omnino extra Ecclesias diuino cultui di-

dicatas,vel in Oratorijs priuatis celebrari, & à decreto Fel. Record.Pauli Papæ V.omnes,& quæcumque licentiæ ab Ordinarijs locorum quibuſcumq. perſonis cuiuſcumq. conditionis exiſtant, concedere,& conceſſæ reuocatæ ſint; & declaratum in futurum non licere abſquè priuilegio Apoſtolico,& in loco ab eiſdem Ordinarijs prius deſignando,viſitando,& approbando,etiam inoleuit abuſus,& priuſquàm ab Ordinarijs viſitentur,& approbentur in eiſdem celebretur.Ideo mandamus ſub pęna ſuſpenſionis à diuinis ipſo facto incurrenda, &c. omnibus Presbyteris tàm Secularibus,quàm Regularibus vti Delegatus Apoſtolicus, vt nullo modo in præfatis Oratorijs celebrent, etiam ex priuilegio Apoſtolico, antequam Oratoria à noſtra Curia viſitentur, & approbentur,iuxta formam literarum Apoſtolicarum.

Nonum decretum.

CVM res ſacras diuino cultui dicatas, ac bona pretioſa mobilia alienare,aut pignori dare, quauis vrgente neceſſitate abſq.noſtra licentia ſub pœna excommunicationis,alijſq. noſtro arbitrio reſeruatis perConſtitutiones Synodales noſtrorum Prędeceſſorum ſatis vetitum ſit; nihilominus non deſunt, qui de facto contraueniunt,ideo illas renouamus,& quatenus opus ſit de nouo decernimus, vllo modo licere eas alienare,aut pignori dare ſub pęna excommunicationis,alijſq.noſtro arbitrio reſeruatis.

Decimum decretum.

LIcet de iure prohibitum ſit omnibus Sacerdotibus exorciſmũ energumenis adhibere, niſi cum facultatibus in ſcriptis obtentis à Nobis cum clauſulis,& conditionibus in licentia impreſſa contentis ; nihilominus non deſunt Sacerdotes tàm Seculares, quàm Regulares,qui de facto abſque licentia adhibent præfatos exorciſmos, ideo mandamus Sacerdotibus ſecularibus ſub pæna ſuſpenſionis à diuinis ipſo facto incurrenda ; cuius abſolutionem Nobis reſeruamus, &c. & Regularibus ſub pæna priuationis facultatis auſcultandi confeſſiones ſæcularium, &c. quatenus ſint confeſſores,alijſq.noſtro arbitrio pœnis reſeruatis,vt in poſterum ab huiuſmodi exercitio,niſi vt præfertur,abſtineant.

Vndecimum decretum.

SIcut processiones, & supplicationes institutæ sunt, vt pijs orationibus mens eleuetur in Deum, & à Christiana pietate alienum est in dictis processionibus ea fieri, quæ ab hominum peruersitate offensionis, & risus, & irreuerentiæ occasiones existunt; propterea vt processiones prædictæ ea, qua decet reuerentia, deuotione, grauitate, & modestia peragantur, sub pœnis nostro arbitrio reseruatis, actiones, seu representationes quascumque in prędictis processionibus adhiberi prohibemus.

Duodecimum decretum.

COngregationes, & Collegia, quæ cum Ecclesiastica non faciunt immunem personam aliquam à seruitio Ecclesiæ, vel oneribus incumbentibus, nisi seruata forma sacrorum Canonum, sub pœnis centum librarum ceræ in casu contrauentionis, alijsq. nostro arbitrio reseruatis.

Decimumtertium decretum.

CVM aliàs à nostris Prædecessoribus sub pęna librarum viginti ceræ Parochis nostræ Ciuitatis, & Dięcesis iuxta sacrorum Canonum dispositionem mandatum sit librum Rituale Romanum nouissimè editum penès se retinere, & habere, &c. & illius in Sacramentum administratione seruare, &c. illas renouamus, &c. inuiolabiliter seruari mandamus.

A. Card. Philamarinus Archiepiscop. Neap.

In Synodo Diœcesana habita Neap. die 14. Mensis Aprilis 165[illegible].

IN Dei nomine. Amen. Per hoc præsens publicum Instrumentum cunctis pateat euidenter, & sic notum quod anno à Natiuitate Domini millesimo sexcentesimo quinquagesimo octauo, Indictione vndecima die verò decimanona Mensis Maij Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D.N.D. Alexandri Diuina prouidentia Papæ Septimi, anno quarto. Eminentissimus, & Reuerendissimus Dominus Ascanius tituli S. Mariæ in Ara Cœli S.R.E. Presbyter Cardinalis Philamarinus Archiepiscopus Neapolitanus, decreuit celebrare Sextam Synodum Diœcesanam vnica Sessione; Cumq; iam propterea mandasset fieri, & publicari Edictum publicum, cuius copiæ affixæ fuerunt ad Valuas Metropolitanæ, & Parochialium maiorum Ecclesiarum prædictæ Ciuitatis, quod publicatum fuit ad sonum campanelli per Cursorem Curiæ Archiepiscopalis, tenoris sequentis videlicet.

Primum Decretum.

SAncta, nè dum sanctè, sed etiam sacris in locis ministrari debere docuit semper Ecclesia Catholica; quoniam verò insinuatum est nobis, obrepsisse in hac Ciuitate abusum celebrandi diuina officia, canendo identidem Vesperas solemniter, & Missas, licèt diminutas, apud quasdam imagines in parietibus viæ publicæ depictas, ideò his abusibus debitis remedijs occurrere volentes, præcipimus, vt deinceps nullus Sacerdos, siuè Clericus sæcularis, aut regularis, audeat, sub quouis prætextu, etiam antiquissimæ consuetudinis, quæ potius corruptela dicenda est; huiusmodi generis officia peragere apud imagines supradictas in parietibus viæ publicæ depictas, sub pœna, respectu presbyterorum, & clericorum sæcularium; centum librarum ceræ laboratæ, visibus pijs applicanda; respectu verò Regularium, sub pœna interdicti eorum Ecclesiarum, apud quas dictæ imagines depictæ reperiuntur.

Secundum Decretum.

MVsicos, & modulatos cantus, præsertim cum instrumentis cuiuscumque generis, etiam tubis, apud huiusmodi imagines in parietibus viæ publicæ huius Ciuitatis, & Suburbiorum depictas, fieri; siuè choreas, aut saltus ducere, omninò prohibemus, sub pœna excommunicationis, latę sententię, nobis reseruata.

Tertium Decretum.

LIcèt alias noſtra ſimili Conſtitutione Synodali, in anno 1648. edita, etiam vigore Decretorum Sacri Concilij Tridentini, ſatis cautum appareat, nullũ Sacerdotem Sæcularem ſiuè Regularem, eſſe habilem ad audiendas confeſſiones Chriſti fidelium, niſi præuia approbatione ab Ordinario loci obtenta, & aliter confeſſiones ab ipſis auditas, eſſe nullas, & inualidas: Quia verò ad aures noſtras perlatum eſt, nonnullos Sacerdotes, propriæ ſalutis immemores, non vereri in hac noſtra Ciuitate, & Diœceſi, abſque tali approbatione, confeſſiones fidelium audire, ideò huic malo, pro noſtro paſtorali officio, quantum in nobis eſt, opportunum aliquod remedium adhibere cupientes, declaramus, quoſcumque Sacerdotes, qui poſt hac, abſque noſtra approbatione, quorumcumque fidelium vtriuſque ſexus, confeſſiones audire præſumpſerint, vltra pœnas cenſurarum, quibus tanquam Apoſtolicæ Sedis delegati, à nobis corripiendi erunt, etiam pœnæ carceris formalis per biennium ſubiacere, taliter dictam priorem noſtram Conſtitutionem declarantes, & reſpectiuè ampliantes.

Quartum Decretum.

INcongruum æſtimari non debet, vt ea, quæ à nobis aliquando ſancita ſunt, ipſa demum experientia ſuadente, iuſtis, ac rationabilibus cauſis, ſæpè ampliari expediat; alias ſiquidem peculiari Conſtitutione Synodali, in anno 1644. edita, etiam in exequutionem declarationum Congregationis Sacrorum Rituum, ſtatutum fuit, non licere in Oratorijs priuatis, alicui, etiam authoritate Apoſtolica conceſſis, celebrari facere in quibuſdam ſolemnioribus feſtis, videlicet Natiuitatis Domini, Epiphaniæ, Paſchæ Reſurrectionis, Penthecoſtes, Annuntiationis, & Aſſumptionis B.M.V. Sanctorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, nec non Omnium Sanctorum, Circumciſionis, & Aſcenſionis Domini, Corporis Chriſti, Sancti Ioſeph, ac Natiuitatis Sancti Ioannis Baptiſtæ, ſub pœna reuocationis licentiæ obtentæ. Quoniam verò compertum eſt, à multis huiuſmodi prohibitionem non obſeruari, ideò ſupradictam Conſtitutionem confirmantes, vltrà dictam pœnam, quam declaramus ipſo facto incurrere, quoſcumque, quauis authoritate fulgentes, qui celebrari facere auſi fuerint, abſque noſtra expreſſa licentia in eorum Oratorijs priuatis, dictis diebus feſtis, vt ſupra

exce-

exceptis: Sacerdotes etiam, qui post hac, huiusmodi nostro decreto contrauenire attentauerint, pœnis supspensionis à diuinis, & alijs, etiam grauioribus, nostro arbitrio reseruatis, decernimus subiacere, talitèr præfatam nostram Constitutionem ampliantes.

Quintum Decretum.

CVm festum Sacratissimi Corporis Christi, Sancta Mater Ecclesia celebrandum indixerit feria quinta, post Dominicam Sāctissimæ Trinitatis, ideòque prædicta die, & per totam Octauam à multis Ecclesijs solemniter, secundum laudabilem Cōsuetudinem, idem Sanctissimum Christi Corpus processionaliter circumferatur à fidelibus adorandum; sępius à nobis ordinatum est, ad hoc, vt cum maiori decentia processiones huiusmodi procedant, illas fieri debere (prout fit in nostra Cathedrali Ecclesia) de mane ante prandium, Et quoniam à nōnullis, huiusmodi prohibitione non obstante, tales processiones fiunt de sero, & post prandium; Præsenti decreto statuimus, & mandamus, quod in posterum nullus Presbyter sæcularis, cuiuscumque Ecclesiæ nostræ Ciuitatis, & Diœcesis, quacumque authoritate, siuè dignitate præfulgens, sub pœna ducatorum centum, vsibus pijs, in casu contrauentionis applicanda; accedere præsumat ad tales processiones post prandium, vt præfertur faciendas, exceptis Ecclesijs, quibus ex indulto Apostolico id facere permissum est; Presbyteris verò Ecclesiarum exemptarum, nullo modo facere liceat huiusmodi processiones de sero, & post prandium, absque nostra expressa licentia in scriptis obtinenda, sub pœna interdicti dictarum Ecclesiarum, ipso facto incurrenda, idque seruandum etiam decernimus in similibus processionibus, forsan faciendis (ex aliqua iusta causa, à nobis approbanda) post octauam dictæ solemnitatis, sub iam dictis pœnis.

Sextum Decretum.

AD secandas discordias, quę in huiusmodi processionibus occurrere solent, cum maximo populi scandalo, & irreuerentia tantę solemnitatis, mandamus similiter omnibus Rectoribus Parochis, seù Sacristis Ecclesiarum Parochialium, vel Collegiatarum huius Ciuitatis, & Diœcesis, quod in illis Ecclesijs, apud quas viget laudabilis consuetudo processionali-

tèr deferendi præfætum Sanctissimum Christi Corpus, infrà dictam Octauam, vel post illam, præcedente nostra licentia, nullus audeat, seù præsumat, sic processionaliter eundo, excedere fines propriæ Parochiæ, nec permittere; quod aliquis Presbyter, siuè Clericus, præter celebrantem, & duos assistentes solos, in dictis processionibus, sacerdotalibus, & sacris vestibus, paratus incedat, sub pœna, respectu personarum Ecclesiasticarum, librarum centum ceræ laboratæ, vsibus pijs applicanda, & alijs pœnis nostro arbitrio reseruatis: Respectu verò Confratrum laicorum, qui tales processiones associare soliti sunt, sub pœna excommunicationis, ipso facto incurrenda.

Septimum Decretum.

QVoniam quandoque occurrit in certis casibus repentinis, vt accersito proprio Parocho, ad finem administrandi Sacramenta infirmis, vel morti proximis, nullo modo illum (aliqua occupatione detentum) vel alia de causa absentem, in sua Parochia reperiri, ideò nè fideles propter sui Parochi absentiam, in his casibus, debita Sacramentorum administratione priuentur, declaramus, occurrente huiusmodi necessitate tantum, Ecclesiastica Sacramenta Confessionis, Viatici, & Extremæ Vntionis, Parochos etiam alterius vicinioris Parochiæ, licitè, & liberè ministrare posse, absque vllo pœnarum incursu, citra tamen præiudicium Iurium Parochialium proprio Parocho competentium.

Octauum Decretum.

CVm Decreto Sacri Concilij Tridentini, ac nouissima Constitutione fœlicis recordationis Pauli Papæ Quinti, declaratum sit, non licere quibuscumque personis, cuiuscumque gradus, status, & conditionis existant, celebrari facere Missæ sacrificium in priuatis Oratorijs suarum domorum: absque Priuilegio Apostolico, & tali casu, in loco decenti, prius per Ordinarium loci visitando, & approbando; Ideò cum nobis innotuerit, in aliquibus Oratorijs priuatis huius Ciuitatis, in quibus à Sancta Sede Apostolica indultum est, Missæ sacrificium celebrari posse, priusquam visitentur per nostrum Generalem Vicarium, in eis celebrari temere præsumitur; Propterea omnibus, & singulis Presbyteris sæcularibus, ordinaria, regulatibus

bus verò Apostolica nobis delegata, qua fungimur authoritate, vigore præsentis Decreti, mandamus, vt nullo modo audeant, in huiusmodi priuatis Oratorijs celebrare, antequam de mandato nostro visitentur, & approbentur, debitamque licentiam celebrandi obtinuerit, iuxtà formam literarum Apostolicarum, per impetrantes obtentarum, sub pœna suspensionis à diuinis, alijsque pœnis, nostro arbitrio reseruatis, ipso facto, in casu contrauentionis, incurrendis.

Nonum Decretum.

COrdi nobis semper fuit, vt in Iudicijs, præsertim ciuilibus, quæ in nostra Curia Archiepiscopali agitantur, superfluæ dilationes debitorum litigantium resecentur, nè partes maioribus, quam par est, expensis pro recuperatione eorum crediti grauentur: Alias siquidè, tàm à nostris prædecessoribus, quàm à nobis etiam statutum reperitur, deberi viam exequutiuam apocis Bancorum, cum certis moderationibus, prout in Decretis Synodalibus desuper æditis; Cum itaque pari, imò maiori ratione omnia supradicta procedāt in litteris cambij protestatis; Præsenti nostro Decreto, eandem viam exequutiuā, post hac in nostra Curia Archiepiscopali compètere decernimus pro credito spectante vigore literarum cambij, tanquam magis de Iure priuilegiato, taliter supradictas priores Constitutiones ampliando.

Decimum Decretum.

INter alia, quæ parum decenter, & contra ritus Ecclesiasticæ disciplinæ à Sacerdotibus, & Clericis huius nostrę Diœcesis peraguntur, nō vltimum obtinēt locum abusus, qui circa modum associandi fidelium corpora ad Ecclesiasticam sepulturā irrepserunt, cum non solum id munus indecenter, ac sine illa, quæ Ecclesiasticas personas decet, modestia, sed cum tumultu, ac rixis persæpè exercetur; vndè non sine vindicanda huiusmodi delinquentium culpa, & sæcularium scandalo, Ecclesiastici ritus honor, & Ecclesiasticarum personarum veneratio, multum diminuitur, & conculcatur; huic igitur malo oportunius occurrere volentes, Decreta alias lata à nostris prædecessoribus, ac etiam à nobis, circà modum in funeribus associandis, prout in libello desuper impresso, obseruandum à Sacerdotibus, & Clericis Confratribus nuncupātis, ac ab alijs,

ad quos spectat, ne nouo confirmamus, ac illa ab omnibus inuiolabilitèr in posterum obseruari mandamus, sub pœnis cõtentis in libello, & Decretis supradictis.

Vndecimum Decretum.

EOusque creuit nõnullorum perditorum hominum malitia, vt in eorum propriæ salutis detrimentum, non vereantur declinare proprium cor in verba malitiæ ad excusandas excusationes in peccatis; Cum igitur alias à nobis pœna excommunicationis ipso facto incurrenda, decreta fuerit, illiusque absolutio nobis tantum reseruata, contra accedentes ad Monasteria Monialium, quantumuis exempta, vt cum illis, vel aliqua ipsarum colloquantur, etiam si sit Nouitia, conuersa, aut puella, quæ educationis causa ibi commoretur, sine tamen nostra, vel nostri Vicarij licentia, cum declarationibus, & ampliationibus in decreto supradicto contentis; inter quas illa est pręcipua, vt qui prætextu licentiæ obtentæ, præsumeret cũ aliqua Moniali, licet Nouitia, seù Conuersa, vel educanda, de rebus obscenis, verbis, aut actibus impudicis pertractare, vel litteras, siuè internuncium, de huiusmodi rebus transmittere, talem excõmunicationem incurrat: Quoniam verò nuper (nõ sine intimo cordis nostri dolore) notitiam habuerimus; multos perditos huiusmodi homines, pręcendere, quod talis excommunicatio non incurratur, quando ipsi cum dictis Monialibus, Nouitijs, Conuersis, seù educandis pertractant de huiusmodi rebus obscenis, verbis; aut actibus impudicis, non sub prætextu dictę licentię obtentæ: Propterea eorum animæ salutem, ac conscientias (licèt erroneas) quantum in Domino possumus, oportunis remedijs curare volentes; Pręsenti Decreto decernimus, & declaramus, præfatam excommunicationem latæ sententię, nobis tantum reseruatam, incurrere omnes illos, qui obtenta licentia, qualibet ex causa à nobis, siuè nostro Vicario, colloquendi cum aliqua Moniali, Nouitia, Conuersa, siuè alia quacumque muliere, etiam titulo educationis in dictis Monasterijs commorante, ausus fuerit cum illis, vel aliqua ex supradictis, siuè coram ipsis, vel aliqua ipsarum, de rebus obscenis pertractare, verbis, aut actibus impudicis, siuè internuncium, vel litteras transmittere, aut scribere de huiusmodi rebus, etiam si hoc occurrat, sine prætextu huiusmodi licentię obtentæ: Et iuxtà præfatam nostram decla-

clarationem, & decretum, nonam pagellam casuum reseruatorum (abrogata priori, quo ad hoc caput) quam primũ Typis mandari, & promulgari pręcipimus.

Duodecim Decretum.

QVanto studio prosequuti sumus (toto hoc nostri pręsulatus tempore) maius augumentum in spiritualibus, & temporalibus Monasteriorum Sanctimonialium, nostro pastorali regimini creditorum, nemo est, qui non videat, si corde recogitare velit, prouisiones, & decreta per nos desuper edita, tàm in reiteratis visitationibus eorundem: quàm in pręcedentibus Synodis Diœcesanis, ac etiàm extrà illas, inter quę non infimum obtinet locum, ordinatio facta mediante peculiari edicto per nos emanato sub die prima Ianuarij anni 1657. cuius vigore ambitiosam emulationem Monialium, quæ officium Sacristę in Ecclesijs dictorum Monasteriorum pro tempore exercent, refrenare cupientes, prohibnimus, & expresè mandauimus, nè Monialis aliqua cuiuscumque Monasterij, nostrę ordinarię Iurisdictioni, quomodolibet subiecti, durante officio Sacristę, siuè ante eiusdem officij susceptionem, vel post completam illius administrationem, vllò modo possit expendere, etiam in beneficium Sacristię sui Monasterij, introytus vitalitios, sibi assignatos, nec alias pecunias per ipsam à quacumque alia persona, sub quouis titulo, etiam donationis, vel mutui acceptas, quamuis huiusmodi pecunię in manibus Abbatissę, siuè Priorissę sui Monasterij, seù alterius persona, tam Ecclesiasticę, quàm secularis quocumque titulo nuncupatę, animo illas ad talem vsum sacristię per eas, siuè per alios, earum nomine (vt pręfertur) expẽdendi, peruenerint: Proptereà, ad hoc, vt talis nostra tam salubris, & iusta prouisio in posterum arctiùs obseruetur à supradictis Sanctimonialibus, Abbatissis, Priorissis, Sacristis, & alijs personis Ecclesiasticis, & Secularibus, quocumque nomine nuncupentur, quę magis tenentur consulere publico, & priuato beneficiò suorum Monasteriorum, illud etiam totis viribus promouere: supradictum edictum à nobis super hoc emanatum, cuius tenorem hic haberi volumus pro expresso; Pręsenti nostro Decreto confirmantes, illius exactam obseruantiam, & debitam exequutionem denuò iniungimus, sub pœna excommunicationis latæ sententię, nobis tantum reseruata, quam incurrere volumus, & decernimus

etiam

etiam quamcumque Monialem, licèt Nouitiam, siuè alias personas, tàm Ecclesiasticas, quàm seculares, cuiuscumque conditionis existant, quæ habita notitia contrauẽtionis huius nostrę Constitutionis, illam totiès, quotiès, non denunciauerint nobis, siuè nostro Vicario Monialium.

Tertiumdecimum Decretum.

QVoniam sæpè (multorum insinuatione didicimus (cum clamore,) quod nonnulli pauperes, & ęgeni decedentes in Ciuitate, & Diœcesi nostra Neapolitana, propter eorum inopiã, pluribus diebus carent Ecclesiastica sepultura; Propterea, cum huiusmodi actus, pręter scandalum, quod in populo generant, Christianę etiam charitati repugnent, volentes ex nostri officij debito de salubri remedio huic malo prouidere; Innouantes, & respectiuè confirmantes antiquam huius nostræ Ecclesię Neapolitanæ Constitutionem, de gratis humandis pauperum cadaueribus defunctorum; Præsentium tenore requirimus, atque monemus omnes, & singulos Rectores, Parochos; Cappellanos, Cellararios, Confratres quarumcumque Ecclesiarũ Ciuitatis, & Diœcesis nostrę Neapolitanæ, omnesque alios Parochiam funeralem, siuè Ius funerandi quouis titulo habentes, quatenus sub pœna suspensionis à diuinis, necnon centum librarum cerę laboratę, vsibus pijs applicanda, vt quam primum ad ipsorum notitiam peruenerit mors huiusmodi pauperum decedentium, habita fide paupertatis defuncti subscripta à proprio Parocho, & aliquibus vicinis eiusdem defũcti, sublato cuiuscumque morę prępedimento, statim eorum proprijs expensis, vt conuenit, sepeliri faciant, & curent corpora pauperum decedentium prefatorum: Iniungentes Vicario Generali nostrę Curiæ pro tempore existenti, vt circa exequutionem huius nostri Decreti, modis omnibus sedulò inuigilet, & inobedientes, supradictis, & alijs pœnis, etiam grauioribus, per omnia Iuris remedia, authoritate sua ordinaria compescat.

In

In Synodo Diœcesana habita Neapoli die 18. Mensis Maij Anno 1662.

IN nomine Domini. Amen. Per hoc præsens publicum instrumentum cunctis pateat euidenter, & sit notum, quod anno à Natiuitate Domini 1662. Indictione 15. die verò 18. Iunij, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D.N.D. Alexandri diuina prouidentia PP. VII. anno octauo. Eminentissimus, & Reuerendissimus Dominus Ascanius tituli S. Mariæ in Ara Cæli S.R.E. Presbyter Cardinalis Philamarinus Archiepiscopus Neap. decreuit celebrare septimam Synodum Diæcesanam vnica sessione, cùmq; iam propterea mandasset fieri, & publicari Edictum publicum, cuius copiæ affixæ fuerunt ad valuas Metropolitanæ, & Parochialium maiorum Ecclesiarum prædictæ Ciuitatis, quod publicatum fuit ad sonum campanelli per Cursorem Curiæ Archiepiscopalis tenoris sequentis, videlicet.

ASCANIVS MISERATIONE DIVINA Tituli S. Mariæ Ara Cœli S.R.E. Presbyter Cardinalis Philamarinus Archiepiscopus Neapolitanus.

CVM ex sacrorum Canonum, & præcipuè Tridentini Concilij decretis statutum fuerit, vt singulis quibusque annis Diœcesana Synodus celebretur: Nos ideò pastoralis (quod nobis imminet) muneris non immemores, Diœcesanam Synodum cogere statuimus, vt per eam, quoad Dominus ipse bonorum omnium largitor dederit, nostrarum ouium mores reformentur, excessus corrigantur, controuersiæ componantur, & omnia alia, quæ ad Cleri disciplinam pertinent peragantur. Propterea ordinaria, qua fungimur auctoritate, septimam nostram Diœcesanam Synodum nunciamus, conuocamus, & celebrandum indicimus Dominica tertia post Pentecosten, quæ erit 18 Iunij currentis anni 1662. Ideoque dilectos Nobis in Christo Adm. RR.

Dominos Canonicos, & Capitulum nostræ Metropolitanæ Ecclesiæ, omnesq. & singulos Abbates, Rectores, Collegia Ecclesiastica, quoscumque obtinentes officia, & beneficia Ecclesiastica, etiam quæ sine cura vlla sunt in hac Ciuitate, & Diæcesi nostra Neapolitana, omnesque Presbyteros, Diaconos, & Subdiaconos, necnon Clericos tàm Seculares, quàm Regulares, qui quouis iure, aut consuetudine nostræ Synodo Diæcesanæ interesse debent, monemus in Domino, eisdemque omnibus, & singulis in virtute sanctæ obedientiæ, ac pænis sacrorum Canonum iure constitutis iubemus, vt ea habitus honestate, quæ eorum statui conuenit, & cum superpelliceis decentibus supradicta die, qua prædictam Synodum in Ecclesia celebrabimus conueniant; idque ipsi, & non alij eorum nomine (nisi legitima causa à nobis probanda impediti sint) præstare debeant: indè autem cùm conuenerint, ne cuique discedere liceat, nisi impetrata à nobis facultate, vt Dei ope, atque auxilio ea, quæ ad animarum salutem, ac diuini cultus augumentum faciunt, decernere valeamus. Monemus insuper, vt post in dictæ huius Synodi promulgationem in omnibus Ciuitatis, & Diæcesis nostræ Ecclesiis Parochialibus, quoad ipsa Synodus absoluta, ac dimissa de more erit (Missa de Spiritu sancto, vel saltem Oratio) si ob festum solemne celebrari non poterit, dicatur, ex animoque preces fiant, quibus à Deo auxilium impetretur pro optimo Synodalium tractationum euentu. In quorum omnium, & singulorum fidem, has præsentes literas manu nostra signatas per infrascriptum Magistrum Actorum confici, sigilloque nostro muniri, & promulgari, Metropolitanæq. nostræ, & Parochialium maiorum valuis publicè affigi iussimus, Volentes ipsam affixionem eandem habere vim, ac si singulis, quorum interest, intimatæ, & denunciatę personaliter fuissent. Datum Neap. ex nostro Archiepiscopali Palatio die 10. mensis Iunij 1662.

Ascanius Card. Philamarinus Archiepisc. Neap.

Locus sigilli.

Vincentius Ayeta Act. Magist. pro Curia.

Et à terg. Adì 12. di Giugno 1662. in Napoli Io Clerico Dominico Iannaccone Corsore ordinario della Corte Arciuescouale di Napoli hò publicato, & affisso le copie del retroscritto Editto

to,vna alla porta della Chiesa Maggiore di Napoli, & vna alla Parochia di Porta Noua, & vna alla Parochia di San Giouanni Maggiore,& vna alla Parochia di S.Giorgio Maggiore, & vna alla Parochia di S.Maria Maggiore à sono di campanello,alta,& intelligibili voce,modo,& forma,vt supra.

Die 15.mensis Iunij 1662. per eundem Cursorem fuit affixa cedula in pilastro intus prędictam Metropolitanam Ecclesiam, propè fontem Baptismalem,tenoris sequentis v3.

Omnes, qui Synodo interesse debent, adsint superpelliceis induti:& si quis beneficio obtento, nondum in Synodo fidei professionem emisit,ferat secum schedulam, in qua scriptum sit nomé, & cognomen professuri cũ titulo beneficii obtenti,qua professione emissa illam tradet Magistro Actorum Curiæ Archiepiscopalis Neapolitanę.

Et prędicta tertia Dominica post Pentecosten, quę fuit die 18. Iunij 1662.pręfatus Eminentissimus, & Reuerendissimus Dominus Ascanius Cardinalis Philamarinus Archiepiscopus Neapolitanus,associatus à Perillustri, & Reuerendissimo Domino Paulo Garbinati Vicar.General. necnon ab Adm. RR. DD.Canonicis,& Capitulo,Hebdomadarijs,Seminario, & alijs de Clero descendit,cruce pręeunte, à suo Palatio Archiepiscopali ad Ecclesiam Archiepiscopalem,ad cuius ianuam fuit ei per Dominum Primicerium porrectum asperforium;quo suscepto, aspersit se,& alios more solito: deindè flexis genibus super strato ante Sanctissimum Sacramentum,orauit aliquantulum;postmodum genuflexus in faldistorio, interfuit missę priuatæ de Spiritu sancto, quę fuit celebrata à Domino Canonico D. Octauio Pisa Presbytero præbendato:qua finita,ascendit ad thronum paratum,vbi induit se sacris paramentis,quibus acceptis,ac deposita mitra pretiosa, genuflexus super puluino,intonauit Hymnum,Veni Creator Spiritus,&c.prosequentibus Cantoribus,& alijs de Clero:quo finito, Secretarius D. Canonicus Dominicus de Ascione dixit, Venerabiles,&c.vt in Põtificali Romano.Mox accessit adEminentissimũ idem Canonicus Secretarius, & accepit à præfato Eminentissimo Concilium Tridentinum,ac nonnullas scripturas,in quibus erant adnotati Officiales Synodi, decreta, Examinatores, Iudices, & alij,&c.& associatus à MagistroCæremoniarum,ascendit Pulpitũ paruulũ,ibiq.sedés legit alta,&intelligibili voce modo,vt seqtur.

In nomine Sanctissimæ,& Indiuiduæ Trinitatis Patris, & Filij, & Spiritus sancti.Nos Ascanius miseratione diuina tituli S.Mariæ

in Ara Cæli S. R. E. Presbyter Cardinalis Philamarinus Archiepiscopus Neapolitanus, ad Dei Omnipotentis, ac Beatissimæ Virginis Dei Genitricis Mariæ, Sanctorum Ianuarij, Agnelli, & aliorum Sanctorum Patronorum laudem. Nostram septimam Synodum Diæcesanam incipimus. Deindè subiunxit.

Ascanius miseratione diuina tituli S. Mariæ in Ara Cæli S.R.E. Presbyter Cardinalis Philamarinus Archiepiscopus Neapolitanus in hoc Synodo Præsidens.

Si alicui ex his, qui ad nostram hanc Diæcesanam Synodum conuenerunt, contigerit suo loco non vocari, sedere, vel incedere, nemini ius aliquod acquiri, vel præiudicium inferri decernimus.

Si quis aliqua in re sentiens se oppressum, vel offensum, aduersus quempiam conquæri prætendit, vel accusationem deferre, adeat Dominum Vicarium nostrum Generalem, & Consultores ordinarios nostræ Curiæ, quos deputamus Iudices quærelarum. Reseruantes nobis facultatem etiam dum præsens Synodus habebitur, prædictas causas ad nos áduocandi, vel alijs delegandi.

Si quis autem voluerit alicuius absentiam excusare, adeat eosdem Iudices.

Et quoniam in huiusmodi Synodi progressu aliquarum personarum auxilio indigemus, qui munera quædam ad id necessaria obire possint. Deputamus Promotorem huius Synodi Reuerendum D. Honuphrium Latronicum V.I.D. Canonicum nostræ Ecclesię, Secretarium verò R.D. Dominicum Ascionē V.I.D. similiter Canonicum, & Notarium prædictæ Synodi Vincentium Ayeta Actorum Magistrum nostræ Curię Archiepiscopalis, & statim fuit per eundem Dominum Secretariū rogata Synodus his verbis, v3.

Placent ne vobis Admod. RR.DD. Canonici, & Capitulum, Abbates, Rectores, Parochi, & tota Synodus huiusmodi deputationes, & responderunt: Placent.

Deindè prędictus Dominus Secretarius legit Capitulum primum sess. 23. Concil. Trident. Cum præcepto diuino, &c. & Capitulum de emittenda professione, &c. & postea subiunxit.

Accedāt igitur omnes, & singuli Ecclesiastica beneficia obtinētes, qui aliàs in Synodo nō emiserunt professionē fidei, & ex formula pręscripta à felicis memoriæ Pio Papa Quarto dictā professionē genuflexi emittant ante Eminentissimum Cardinalem Archiepiscopum, & statim pronunciauit formulam professionis fidei, videlicet. Ego N.N. firma fide credo, &c. vsque ad finem, prosequētibus cum prædictis Beneficiatis genuflexis ante pręfatum Eminen-

nentissimum Dominum,&c.qua finita, accesserunt aliqui Domini Canonici, Hebdomadarij, Parochi, Sacerdotes, & Clerici Beneficiati ad iurandum ante pręfatum Eminentissimum Dominum super libro Euangeliorum, legendo sequentia verba in quadam schedula scripta. Ego N. N. recipio, promitto, voueo, & iuro, sic me Deus adiuuet, & hæc sancta Dei Euangelia. Quo facto accesserunt ad me infrascriptum Notarium, & singuli tradiderũt schedulam, vt supra, quam acu in filum induxi, &c.

Mox dictus Dominus Secretarius legit decreta in hunc modum videlicet.

Hęc sunt Decreta ędita in hac Synodo.

In nomine Sanctissimę, & Indiuiduæ Trinitatis Patris, & Filij, & Spiritus sancti. Nos Ascanius tituli S. Marię in Ara Cœli S. R. E. Presbyter Cardinalis Philamarinus Archiepiscopus Neapolitanus hęc in prædicta septima nostra Diœcesana Synodo statuimus, & sancimus.

Incipit legere decreta.

Primum Decretum.

PAstoralis nostri officij munus est erga oues Nobis à Deo commissas inuigilare, prauas consuetudines, siuè abusus abolere, erroneasque conscientias tollere: Hinc est, quod hac in nostra Ciuitate, eiusque Neapolitana Diœcesi non solum rudes, verùm etiam periti, & instructi in Ecclesiasticis præceptis forsan ab hoste humani generis perturbati, & præpediti annuum præceptum in Paschate Resurrectionis adimplendo transferunt, asserentes duraturum absque peccati labe, vsque ad primam Dominicam Pentecostes, quod iuri communi penitus aduersatur. Mandamus propterea omnibus Rectoribus, & Parochis dictæ Ciuitatis, & Diœcesis sub pæna excommunicationis, &c. quatenus in Dominicis Quadragesimæ cuiuslibet anni inter Missarum solemnia, vel quando in Diuinis populus magis frequens adest, publicare, & insinuare habeant, & debeãt in eorum Parochialibus Ecclesijs præceptum Ecclesiæ adimplendum, incipere à die Dominico Palmarum vsque ad Octauam Paschatis Resurrectionis inclusiuè perduraturum, & non aliter: quod si secus de cætero fecerint, vltra peccatum, in quod vti transgressores labuntur, in pœnam etiam interdicti incidisse declarabuntur.

Secundum Decretum.

AD aufugiendas pænas sancitas in Constitutionibus Apostolicis contra sollicitantes ad turpia in confessione Sacramentali

tali

tali,auribus fideliter perſpeximus,nonnullos Confeſſarios paruipendentes non solùm eorum Eccleſiaſticum munus,verùm etiam ſalutare hoc,& venerabile Sacramentum Pænitentiæ,qui ante,vel poſt auditam confeſſionem ſuarum filiarum pænitentium , ſoliti ſunt ad domos ipſarum accedere, illaſque mechari, ac peccata ipſa eędem pænitentes proprijs confeſſarijs mæchantibus confitentur,ac ſacramentalem abſolutionem ab eis accipiunt, abſque rubore commiſſi ſceleris , à quo non ſolùm continuum labendi habitum, verùm etiam maiora ſcandala oriri poſſunt : Volentes proinde deteſtabile hoc ſcelus ex noſtri Paſtoralis debito , quantum in nobis eſt,coercere,ſancimus hac præſenti noſtra Synodali Conſtitutione Confeſſarios ipſos tale ſcelus perpetrantes de cætero confeſſiones prædictarum pænitentium audire, & abſolutionem impendere minimè poſſe ſub pæna excommunicationis latæ ſententiæ ipſo facto , & ſuſpenſionis ipſo iure ab audiendis confeſſionibus,à quibus pænis nonniſi, a Nobis abſolui, & habilitari poſſunt.

Tertium Decretum .

PRimo alio noſtroSynodali decreto de anno 1644.celebrato sãcitum fuit excommunicationis latæ ſententiæ Nobis reſeruatæ pęnam incurrere acclamantes , & tumultuantes in Eccleſijs, præſertim tempore expoſitionis Sanctiſſimi Sacramenti Euchariſtiæ, ac in eandem pęnam incurrere homicidia patrantes,& membra in eis mutilantes,quod decretum, omniaque in eo confirmantes,illud extendimus etiam ad verberãtes,ſeu quouis modo grauiter offendentes,& delicta ſupradicta committentes tàm intus Eccleſias, quàm in eorum atrijs,alijſque locis immunibus, necnon etiam ad eos , qui omni reuerentia poſtpoſita tempore, quo Sanctiſſimum defertur per Ciuitates proceſſionaliter,tumultus, & acclamationes prædictas, ac rixas committunt per vicos, & plateas,per quas fiunt dictæ proceſſiones, illoſq.in eandem excommunicationem latæ ſententiæ nobis reſeruatæ incurrere decernimus.

Quartum decretum.

CVm experiẽtia probatum ſit,quamplures libros introduci in hac Ciuitate Neapolis, non ſolùm continentes errores cõtra bonos mores , ſed etiam multoties contra Fidem, & religionem,& prohibitos etiam in prima , vel ſecunda claſſe: Nos huic malo occurrere ſatagentes in alia noſtra Synodo de anno 1644. mandauimus ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ Nobis

bis reseruatæ, ne vllus cuiusuis conditionis existat, audeat consignare libros introductos in Ciuitate, seu illos extrahere extra Ciuitatem, nisi prius reuideantur á nostro Theologo, vel á Deputatis, & sub eadem pęna excommunicationis non liceat Bibliopolis emere Bibliotecas, nisi prius cõsignata, & reuisa lista librorũ á nostro Theologo, vel á Nobis, vel á nostro Vicario Gener. deputatis, seu deputandis, quod decretum confirmantes illud ostendimus, adeó vt in eandem excommunicationis latæ sententiæ pœnam Nobis reseruatæ incurrant Bibliopolæ, omnesq. qui libros prędictos introducunt, & sic introductos in eorum apotecis recipiunt, & exponunt, aut quoquo modo in eorum Bibliotecis, & domibus retineri, nisi prius fuerint visi, & recogniti á nostris Deputatis, siuè á quolibet ipsorum.

Quintum decretum.

QVia ad aures nostras peruenit, quod vt plurimum matrimonia contrahuntur in Ecclesijs Parochialibus noctis tempore, imo etiam aliquando fiunt per Procuratores tempore, quo contrahentes sunt pręsentes in Ciuitate, vel in Dięcesi nostra Neapolitana, nulla id exposcente legitima causa, vel necessitate, meritò ad hunc abusum euitandum, & ad scandala, quę ex eo oriri possunt, tollenda, pręsenti nostro Synodali decreto pręcipimus, & expresse mandamus, vt de cętero matrimonia contrahenda non possint fieri per Procuratores inter contrahentes intra fines huius Ciuitatis, & nostrę Dięcesis commorantes, qui tanquam pręsentes personaliter accedere debeant ad propriam Parochialem Ecclesiam, imò ea fieri pręcipimus ante pulsatam 24. horam tantum, nisi aliter á Nobis legitima, vel necessaria causa existente fuerit dispensatum, sub pœna ipso facto incurrenda á Parochis, & á quolibet ipsorum, qui post decursam dictam 24. horam, vel per Procuratores, vt supra fecerint matrimonia prędicta, ducatorum centum pro qualibet vice, & in quolibet ex casibus prędictis, suspensionis itidem ab administratione Sacramentorum ipso facto incurrendę, & alia ad nostrum arbitrium reseruata. Volumus autem matrimonia prędicta fieri posse per Procuratores, quando contrahentes, vel aliquis ipsorum suum domicilium faciat extra Dięcesim prędictam.

Mandamus etiam sub eadem pęna Parochis prędictis, ne similiter baptizent infantes, transacta dicta hora 24. nisi pręuia nostra licentia, vel in casu vrgentis necessitatis.

De

Sextum decretum.

ALijs nostris Constitutionibus Synodalibus in anno 1648. & 1658. decreuimus pęnam carceris formalis circa Sacerdotes, qui nulla pręuia licentia nostra, fidelium confessiones audire,& sacramentaliter absoluere non verentur, quę decreta denuò confirmantes contra eos,qui etiam ad finem prędictum licentias falsas audiendi confessiones fabricauerint, vel ab alijs falsò fabricatis vsi fuerint,quinque annorum ad triremes pęna mulctentur,& mulctari volumus.

De sacrosancto Missæ sacrificio.
Septimum decretum.

PLuries à Sacra Rituum Congregatione decretum est, Feria quinta in Cęna Domini non licere plures Missas celebrare, sed unam tantum: sed quia latius, quàm par est, id aliqui interprętantes,in qualibet Ecclesia celebrari posse contendunt. Nos decreto pręfato inhærentes,mandamus in ipsis tantum Ecclesijs celebrari posse,in quibus sepulchra fieri consueuerunt pro significatione mysterij: sepulchra autem in ijs verò Ecclesijs fieri permittimus, in quibus Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum asseruatur,& non aliàs sub pæna interdicti Ecclesiæ, absque nostra expressa licentia. Et quia accidit aliquando in prædicto die, festum Sanctissimæ Annunciationis de præcepto,pietati fidelium, & commoditati consulentes,mandamus pro eo anno in omnibus Ecclesijs,in quibus Sanctissimum asseruatur, celebrari posse duas Missas,vnam de mane,alteram solemnem; in alijs vero Ecclesijs vnam tantum.

Octauum decretum.

ALiàs in Synodo Diœcesana habita in anno 1646.fuit sancitū inhærendo decretis Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium,omnia,& quæcumque Monasteria Monialium locum pro puellis educandis distinctum,& a cellis ipsarum Monialium professarum,siuè Nouitiarum,vel cuiusuis alterius mulieris quamuis in habitu seculari de licentia eiusdem Sacræ Congregationis intra ipsarum septa degentis, omninò segregatum, ne penitus puellę illę pernoctare ibi possent, nec deberent sub pęna excommunicationis. Et quia non sine animi nostri perturbatione,auribus perspeximus, ipsum decretum in aliquibus Monasterijs minimè obseruari, idcircò ad prędicta occurrenda, quantum in Nobis est, decretum ipsum, eiusque continentiam affirman-

mando,mādamus pęnam excommunicationis in ipso expressam de cętero incurren.ipso facto,prout sententia lecta,& promulgata foret contra transgressores , & toties, quoties decretum ipsum fuerit transgressum,absolutionem tamen huiusmodi censurę Nobis reseruamus , ac in eademmet censura cum ijsdem reseruationibus intelligantur incurrere pariter Moniales,Nouitias,Educandas,Conuersas,Seruas,siuè alias quascumque mulieres in Monasterijs existentes,quo supra nomine , quę infra trium dierum spatium Nobis , vel nostris Ministris non denunciauerint personas, quę decretum prędictum transgressæ fuerunt.

Nonum decretum.

TAmetsi Sacra Episcoporum Congregatio circa Regulares pręcipuo mādato decreuisset,vt Confessarij Monialium prętereleemosynas , quę à Communitate Monasterij illis dantur ab ipsis Monialibus particulariter,ne minimum quidem dono acciperent,sub pęna suspensionis à confessionibus ipso iure incurrenda;nihilominus ob varias interprętationes datas,in debita obseruantia non permanet. Quamobrem in nostra Synodo anni 1649. cum eorum,quę ad bonum vitę monasticę regimen necessaria essent,compendium factum esset in cap.15.pręceptum fuit ita confessariis ordinariis vt extraordinariis , ne aliquod munus,pręterquam à Priorissa , vel Abbatissa tantum accipere possent, sub ijsdem pęnis , neque sub prætextu Missas celebrandi, quarum eleemosyna duos carolenos excedere minimè posset,cumque ad aures peruenerit,dictum mandatum similiter varijs doctrinis fuisse interprętatum,& præcipuè illud Intelligi habita ratione Missarum lectarum,non autem cantatarum,ac solemnium,pro quibus dicti Confessarij à Sacristis regalia non parua etiam in pecunia accipiunt . Hinc quamcumque interprętationem, ac declarationem tanquam nostræ menti contrarias resecantes , & quantum in dicta Synodo fuit mandatum , & præcipuè quantum in dicto cap. 15. continetur confirmantes , præcipuè citra prędiudicium pœnarum incursarum , in quibus dispensare non intendimus,vt in pœnam dictæ suspensionis ab audiendis confessionibus tum Monialium, tum laicorum ipso facto incurrisse, & in futurum incursuros dictos Confessarios,seu quemlibet ipsorum intelligatur aliquid accipiendo tàm ob celebrationem Missarum priuatarum,& cantatarum,seu Litaniarum, & quarumcumque Orationum recitationem, licèt ab alijs dicendas, seu recitandas curarent. Volentes vt pro dictis Missis quomodocumque sint, nil

amplius,quàm duo caroleni pro eleemosyna accipi possint,quouis casu,quauis de causa,titulo, aut colore, neminem excludentes,qui à dictis Monialibus,seu Nouitijs,seruabus,vel educandis, quamuis rem licèt modicam acciperent etiam comestibilem, etiam per interpositam personam, & quæ laica esset, ad eorum contemplationem, & sub quouis titulo, neminem excludendo, etiam à spontè dantibus, præterquam quale consuetum est dari supradictis Confessarijs ab Abbatissis, vel Priorissis aliquo tempore, & occasione ex proprij Monasterij peculio, dummodo in futurum,quod solitum est,non excedat, & non aliter. Sicuti etiã suspensionem prædictam ipso facto decernimus incurrere Confessarios prædictos tàm ordinarios, quàm extraordinarios per se ipsos procurantes, siuè per intermedias personas sibi munera excipere à puellis introducendis,& iam introductis intra septa prędictorum Monasteriorum educationis titulo, siuè ab eorum parentibus, consanguineis,& affinibus, tempore quo egrediuntur è Monasterijs ipsis, ad finem postea recipiendi habitum regularem.

Decimum decretum.

VT occurramus absurdis abortis ob sũptuosos apparatus, ac ornamenta, quæ paucis ab hinc annis sunt introducta in Ecclesijs Monasteriorum Monialium,mutuantes margaritas,vasa argentea, & aurea, ad finem reddendi solemniores dies festi, qui in suis Ecclesijs celebrantur, vt etiam in sepulchris fieri solilitos in Hebdomada maiori,in quibus præter prædicta,sub diuersis mysterijs statuas apponere solitæ sunt pretiosis vestibus ornatas,ac etiam lapillis,ac gemmis, expressè prohibemus, ac præcipimus RR.Matribus,Abbatissis,Priorissis, Sacristis, cæterisque Officialibus Monialium nostræ iurisdictioni subiectis, sub pœna priuationis sui officij,vocis actiuæ, & passiuæ, ac sub pœna interdicti suarum Ecclesiarum ipso facto incurrendi, absq; alia declaratione,vt in futurum in dictis solemnitatibus,ac festis, sub quouis colore,titulo,& causa mutuari nequeant,nèc vti gemmis, vasibus argenteis, ac aureis pro seruitio dictarum Ecclesiarum suarum, sed solum vti debeant proprijs supellectilibus Monasteriorum,non autem aliarum personarum: neque tamen in prædictis festiuitatibus celebrandis permittant sub eisdem pœnis exonerare facere tormenta manualia ignem euomentia, quæ vulgariter nuncupantur mortaletti,maschi,ò fuochi arteficiati.

Vndecimum decretum.

CVm à Nobis sæpiùs diuersis temporibus præceptum sit pluribus Edictis,ac postremò sub die 10.mensis Decembris 1658 sub pœna excommunicationis latæ sententiæ ipso facto incurrēdæ Nobis reseruatæ RR.Matribus Abbatissis,Priorissis, Monialibus professis,Nouitijs, Educandis,Conuersis, vel Secularibus cuiusuis status , gradus,ac conditionis in Monasterijs morantibus subiectis nostræ iurisdictioni,ne auderent, nec vnaquæque ipsarū audeat per Rotas , aut per alias partes introducere infantes masculos , siuè fœminas in dicta sua Monasteria sub quouis prætextu,ætate,causa,aut ficto colore.Hinc est,quod præsenti nostro decreto Synodali denuò præcipimus, ac iubemus sub eadem pæna, vt in futurum inuiolabiliter obseruetur quantum supra præceptum est,necnon declarandæ sint incursisse in censuras de violata clausura.

Duodecimum decretum.

CRatium abusus,ac loci communicatorij in Moniali Ecclesijs existentis Nobis subiectis,Nos impulit ad prohibitionē earum rerum, quæ à Nobis alias factæ sunt, ne aliqua persona commorans in clausuris dictorum Monasteriorum loqui possit à supradictis cratibus,ac communicatorio cum aliquo, exceptis tamen Sacristanis pro tempore , & solùm cum illis , ac Clericis suarum Ecclesiarum,ac cum spectantibus ad officium Sacristarū; cùm perpensum sit, satis indecorum esse loqui in locis prædictis, ac vertere humeros maiori altari,vbi Sanctissimum asseruatur,& quia assiduò non desistunt ab inobseruantia dictorum ordinum datorum , ac prohibitionum factarum cum continuatione dicti antiqui abusus præcipimus , ac iubemus rursus sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, cuius absolutionem Nobis reseruamus,ne aliqua Monialis Professa, Nouitia, Educanda,Conuersa, & Secularis, ac vnaquæque illarum præcipuè possit, nec possint loqui cum aliqua persona cuiusuis status,gradus , & conditionis ex cratibus,ac communicatorio , supradictis tamen exceptis Sacristis pro tempore existentibus,quibus tantum liceat cum Sacristis,& Clericis suarum Ecclesiarum pro occasione officij, ne materiarum ad ipsum officium spectantium cum debita reuerentia Sanctissimo,sub eadem censura prohibemus, ne aliqua persona cuiusuis status, gradus,& conditionis loqui possit ex supradictis cratibus,ac communicatorio, tametsi in primo, secundo,vel tertio consanguinitatis gradu coniuncta sit cum vnaquaque Mo-

niali, Educanda, Conuersa, aut Seculari ſilentibus in clauſuris dictorum Monaſteriorum, non obſtante, quod eſſet monacatus, aut profesſionis tempore.

Decimumtertium decretum.

CVm experientia docuerit in quibuſdã Monaſterijs, vbi adſunt puellæ educandæ, quæ cum ad nubilem ætatem peruenerint, ſolent satis ſplendidis veſtibus ornari, vt venuſtiores futuris ſponſis videantur, nullam loci rationem habentes vbi morantur; qui ſolùm diuino cultui dicatus eſt, non ſolùm ſcandalum pariẽtes Monialibus iam dicatis ſponſis Chriſti Domini noſtri, verùm etiam laicis, qui negotiorum cauſa ibi verſari ſolent. Quapropter moti à zelo maioris Dei seruitij, ad quem omnes noſtros actus dirigimus, & ad tollendum omninò talem abuſum præcipimus, ac iubemus, vt in futurum Educandæ in dictis Monaſterijs morantes nullo modo veſtibus lautis ornentur, verùm modeſtè, & eodem modo veſtiantur, quo cæteræ Educandæ, sub pæna excommunicationis latæ sententiæ ipso facto incurrendæ Nobis reseruatæ. Itidem ſub eadem pæna præcipimus, ac iubemus RR. Abbatiſſis, Prioriſſis, Magiſtris Educandarum, alijſque Monialibus perniſſuris, caſu quo matrimonium ſuccederet cum qualibet educanda, vt loquatur cum futuro ſponſo ſola, nec comitata: cæterũ ab huiuſmodi colloquijs abſtineat vſque dum nuptura exibit, & vt omnibus inconueniẽtibus occurramus, quæ in huiuſmodi materia euenire poſſent, acceſſum ſponſorum huiuſmodi ad dicta Monaſteria prohibemus ſub eadem pæna excommunicationis latæ ſententiæ.

Decimumquartum decretum.

NOn ſine magna animi noſtri moleſtia pſentimus in hiſce Monaſterijs noſtræ iuriſdictioni ſubiectis, aliquo ab hinc tempore introductum eſſe aſſiduum abuſum ab Officialibus, Monialibus, vtpotè ſunt Sacriſtæ, Infirmariæ, Cellerariæ, Sindicæ, Veſtiariæ, Panetteriæ, ac aliæ Officiales, quæ regularis diſciplinæ oblitæ, & obſeruantiæ ſuarum regularum, proprijs ſumptibus plures dapes, ac munera vulgariter dicta Piatanze, apponunt tum ipſis Monialibus, tum externis infra annum, multi, & nimij ſumptus, ſuis viribus non reſpondentibus, quod totum cauſatur à dignitatis ſtimulo, ac à mordaci æmulatione, quæ inter eas eſſe ſolet. Vndè vt occurramus huic abuſui, quemadmodum debemus, præcipimus, ac iubemus ſupradictis Matribus Abbatiſſis, Prioriſſis, Rotarijs Monialibus, Officialibus ſupradictis preſentibus, & futuris,

ac

ac vnicuique illarum respectiuè, sub pœna excommunicationis latæ sententię Nobis tantum reseruatę, ac sub pœna priuationis officij, ac vocis actiuę, ac passiuę, ne deinceps sub quouis prętextu, causa, vel ficto colore infra annum huiusmodi dapes, ac munera vulgariter dicta Piatanze, parare debeant proprijs sumptibus Monialibus, alijsque personis extraneis tanquam res contraria voto paupertatis, quam professę sunt; vsque dum verę sint obseruantes, vt debent suarum regularum, ac spectabiles obseruantiæ, constitutionis, ac reformationis factę à felic. memorię PP. Clementis VIII. circiter vitam communem.

Decimumquintum decretum.

LIcèt assiduò voce significauerimus nostram mentem Confessarijs nobis destinatis ad audiendas confessiones Monialium nostrorum monasteriorum, quibus pariter conceditur facultas ingrediendi in clausuris in vrgenti necessitate causa ministrandi Sacramenta Pęnitentiæ, Eucharistię, & Extremę Vnctionis, vt ingredi deberent ea modestia, ac cultu, qui huiusmodi mysterijs debetur, ac loco, sed vt comitati à duabus Monialibus ex senioribus Monasterij irent recta, ac via breuiori ad cellam infirmæ, non aliò vagantes. Cumque in prędictis inobseruantiam agnouerimus, pręcipimus, ac iubemus supradictis Confessariis, pręsentibus, ac futuris sub pœna suspensionis ab audiendis confessionibus ipso facto incurrendę nostro arbitrio, vt in casibus supradictis necessitatis, in quibus ipsis conceditur ingressus in clausuras, prępter modestiam, ac cultum, qui in talibus mysteriis requiritur, in quorum exercitio à duabus Monialibus comitentur ex senioribus Monasteriorum, recta ire debeant, ac breuiori via ad cellam infirmę, nec per aliam partem clausurę vagari. Et vt pręsens nostrum decretum inuiolabiliter seruetur, præcipimus, & mandamus nostro Actorum Magistro Monialium, quod in expediendis in futurum literis patentibus iisdem Confessariis Monialium, exprimat in corpore ipsarum tenorem pręsentis decreti.

Ascanius Card. Philamarinus Archiepiscop. Neap.

ET statim rogauit Synodum dicens: Placent ne vobis Adm. RR.DD.Canonici,& Capitulum,Abbates,Rectores,Parochi, & tota Synodus dicta decreta. Et responderunt: Placent.

Deindè lectum fuit Capitulum S.C.T.de examinatorib.sess.24. cap.18. & postea publicauit Examinatores Synodales modo, vt sequitur,videlicet,

Ascanius miseratione diuina tituli S.Mariæ in AraCœli S.R.E. Presbyter Cardinalis Philamarinus Archiepiscopus Neapolitanus in hac Synodo Præsidens.

Proponimus vobis infrascriptos Examinatores Synodales pro ijs,qui ad Beneficia curata sunt promouendi,vz.

R.D. Io.Franciscum Ingenuum V.I.D. Secretarium examinis.

R.D.Iosephum Sagesium S.T.D.

R.D.Octauium Pisam S.T.D.

R.D.Andream Medicam S.T.D.

R.D.Matthæum Renza S.T.D.

R.D.Thobiam Campanile S.T.D.

R.D.Matthiam Guarracino S.T.D.

R.D.Aloysium de Vrso S.T.Profess.

Canonicos nostræ Metropolitanæ Ecclesiæ.

R.D.Seuerum Garofano Parochum eiusdem Cathed.Eccl.

Patrem D. Petrum Gisolfo Congreg.Piorum Oper.

Patrem Vincentium Auenatum Congreg.Orat.

R.D.Franciscum Staibanum S.T.D.

Et statim rogauit Synodum sequentibus verbis vz. Placent ne vobis Adm.RR.DD.Canonici,& Capitulum, Abbates,Rectores, Parochi, & tota Synodus satisfaciunt huiusmodi Examinatores, & probantur à vobis. Et responderunt: Placent, satisfaciunt, & probantur.

Deindè perDom.Primicerium fuit allata Reliquia S.Io.Baptistæ cum luminibus,& posita ante Eminentissimum Dominum,ibi accesserunt prædicti Examinatores synodales tantum:& genuflexi ante dictam Reliquiam,& præfatum Eminētissimum bini præstiterunt iuramentum,quod scriptum erat in quadam schedula tenoris sequentis vz. Ego N,N. Examinatoris officium,quod suscepi,promitto,spondeo,& iuro me fideliter, & sincerè quantū in me est exequuturū,sic me Deus adiuuet,& hæ Sāctorū Reliquiæ.

Deindè prædictus Dominus Secretarius subiunxit:

Ascanius miseratione diuina tituli S,Mariæ in Ara Cæli S.R,E. Presb. Card.Philamarinus Archiep.Neap.in hac synodo Præsid.

De-

Designamus vobis sequentes Iudices Synodales habētes qualitates à Iure requisitas,quibus causæ à Sede Apostolica committi,& à Regularibus in Conseruatores eligi possint,vz.
R.D.Franciscum de Magistris V.I.D.
R.D.Io.Franciscum Ingenuum V.I.D.
R.D.Honuphrium Latronico V.I.D.
R.D.Dominicum Ascione V.I.D.
R.D.Carolum de Philippo V.I.D.
R.D.Antoniũ Tango V.I.D.Nostræ Cathedr.Ecclesiæ Canonicos.

Et statim rogauit Synodũ,his verbis,vz.Placēt ne vobis Adm. RR.Canonici,& Capitulum, Abbates, Rectores,Parochi,& tota Synodus huiusmodi designatio.Et responderunt:Placent.

Et statim subiunxit.Ascanius miseratione diuina tituli S.Mariæ in Ara Cęli S.R. E. Presbyter Cardinalis Philamarinus Archiep. Neap.& in hac Synodo Prę sidens.

Quoniam sacri Canones mandant, vt in Synodis aliqui viri spectatæ vitæ deligantur, qui testes synodales appellari solent,& ipsorum munus est an aliquid in Ciuitate, & Diœcesi corrigendũ sit inuestigare,& cognitum ad nos,nostrumq. Generalem Vicariũ referre,v.t oportunè prouideri possit. Propterea huic officio proponimus eos,quos in hac schedula annotauimus,quorum nomina vt maiori diligentia, & libertate huic muneri vacare possint, minimè diuulganda esse censuimus.

Mox Adm.R.D.Canonicus Honuphrius Latronicus Promotor pręsentis Synodi accessit ad præfatum Eminentissimum Dominum,& institit pro vocatione Cleri,dicens.

Eminentissime,ac Reuerendissime Pater,& Domine:Sancitum est in Concilijs generalibus, & præcipuè in Concil. Trid. vt omnes Ecclesiastici,qui de iure,vel consuetudine Synodo Diœcesanę, quæ quotannis celebrabitur, etiam si exempti sint, interesse debeant,etsi negligentes fuerint,pœnas à sacris Canonibus præscriptas incurrant:, cumque multi non adsint, nec iusti impedimenti excusationem,aut nuntium miserint: Propterea ego Honuphrius Latronicus Canonicus huius Synodi Promotor insto eos vocari, & absentes notari, ac contra ipsos procedi ad pęnas iuxta formã dictorum Canonum.Et pręfatus Eminentissimus Dominus dixit, Ita fieri decernimus, & mandamus.

Et statim prędictus Dominus Secretarius è pulpito prędicto alta,& intelligibili voce dixit:Mox vocabuntur qui huic Synodo interesse debent nominati,capite aperto stantes, respondeant;ad-
o sum,

ſum,& ante Eminentiſs.Dom.Card.Archiepiſc.accedant,& reuerentiam exhibeant,& recedant in partem; non tamen ab Eccleſia diſcedant quovſque Synodus abſoluta fuerit.

Tunc infraſcriptus Notarius Synodi ex liſta, quam habebat in manibus infra deſcribendam,vocari fecit per Curſorē Curiæ Vincentium Pallamolla omnes Abbates,Rectores, Parochos, Sacriſtas,Presbyteros,Diaconos,Subdiaconos, Clericos,ac Beneficiatos Eccleſiarum,& Cappellarum huius Ciuitatis, & Diœceſis, & prę̨ſentes reſponderunt,Adſum,reuerentiam prę̨ſtiterunt Eminē̃tiſs. Dom. Cardinali Archiepiſc.& receſſerunt verſus Altare maius,& iterum reuerſi ſunt ad locum ſuum,&c.Abſentes notaui,& per Reu.Fiſcum fuerunt accuſatæ contra eos contumaciæ,&c.

Finita verò vocatione Cleri, acceſsit prę̨dictus Dom. Promotor Fiſcalis ad Eminentiſs.Dom.& dixit: Eminentisſime, & Reuerendiſs.Pater,& Domine: cùm videam omnia , quę̨ ad Synodi celebrationem ex præſcripto ſacrorũ Canonũ, & præcipuè S.C.T. requirũtur,in præſentiSynodo eſſe confecta;ideo egoHonuphrius Latronicus Canonic.huius Synodi Promotor inſto, ſi Eminentiæ Tuę̨ ita placuerit,vt eadem Synodus terminetur,& Clerus omnis ad ſuas Eccleſias dimittatur.Et præfatus Eminentiſs. dixit: Finis in præſenti Synodo imponatur . Et ſtatim prę̨dictus Dom. Secretarius ex pulpito,vt ſupra dixit

Ad laudem Omnipotentis Dei,Beatiſs.ſemper Virginis Marię̨, SS.Ianuarij , aliorum Patronorum noſtrorum honorem, decernimus Synodum completam,& propterea cuiq.eundũ eſſe ad proprias Eccleſias. Curate igitur cùm redieritis , vt populus omnis vos ab hac Synodo non mediocrem fructũ reportaſſe intelligat.

Mox prę̨dictus Dom.Promotor erigens ſe dixit alta voce:Ego Honuphrius Latronicus Can. Neap huius Synodi Promotor inſto,& rogo Not.& Act.præſentis Synodi,vt de ſingulis in hac Synodo geſtis,& peractis vnum,vel plura conficiat inſtrumentũ,vel inſtrumenta,& infraſcriptus Not. reſpondit,cõficiã libenter, &c.

Tunc prę̨fatus Eminentiſs.Dom.genuflexus ſuper puluino in prædicto Throno intonuit,TeDeum laudamus,&c.Cantoribus,& alijs deClero proſequentibus:quo finito,prę̨fatus Eminentiſs.dixit,Ordinē nulla eſt,&c.vt in Pontificali, deindè benedixit Synodo more ſolito,dicens:Sit nomenDomini,&c.Mox per Dom.Primiceriũ fuerunt publicatæ Indulgentiæ centum dierum conceſſæ à præfato Eminentiſs.Dom.&c.Demũ fuit dimiſſaSynodus dicē̃te D.Can.Ioſeph deAuxilio tũc primoDiac.Recedite in pace,&c.

Aſcanius Card.Philamarius Archiepiſcop.Neap.